

Land Schulbuchdruckerei vom Jahre
 1878/9
 1. April
 Hermann
 Zofen
 Ober Kost
 Unter
 Ober Gaber
 Unter
 Gabrovec
 Follern
 Dreve
 Cacer
 Laag
 Kamin
 Tod
 Br

Mädch. z. 24
 " " 38
 " " 30
 " " 14
 " " 10
 " " 9
 " " 54
 " " 64
 " " 38
 " " 15
 " " 21
 " " 4
 " " 28

Die obere Schulbuchdruckerei
 Schulbuchdruckerei vom Jahre
 1878/9
 1. April
 Hermann
 Zofen
 Ober Kost
 Unter
 Ober Gaber
 Unter
 Gabrovec
 Follern
 Dreve
 Cacer
 Laag
 Kamin
 Tod
 Br

Martin Druškovič Kostrivniško šolstvo in kultura v objemu preteklosti

Land Schulbuchdruckerei vom Jahre
 1878/9
 1. April
 Hermann
 Zofen
 Ober Kost
 Unter
 Ober Gaber
 Unter
 Gabrovec
 Follern
 Dreve
 Cacer
 Laag
 Kamin
 Tod
 Br

Mädch. z. 24
 " " 38
 " " 30
 " " 14
 " " 10
 " " 9
 " " 54
 " " 64
 " " 38
 " " 15
 " " 21
 " " 4
 " " 28

Die obere Schulbuchdruckerei
 Schulbuchdruckerei vom Jahre
 1878/9
 1. April
 Hermann
 Zofen
 Ober Kost
 Unter
 Ober Gaber
 Unter
 Gabrovec
 Follern
 Dreve
 Cacer
 Laag
 Kamin
 Tod
 Br

Martin Druškovič

Kostrivniško šolstvo in kultura v objemu preteklosti

Martin Druškovič

**Kostrivniško
šolstvo in kultura
v objemu preteklosti**

Kostrivnica, 2012

Martin Druškovič
KOSTRIVNIŠKO ŠOLSTVO IN KULTURA
V OBJEMU PRETEKLOSTI

Izdalo in založilo:
Kulturno-prosvetno društvo Kostrivnica

Lektoriranje:
Zdenka Ižanc

Oblikovanje:
Jasna Druškovič

Spremna beseda:
dr. Jože Lipnik

Oprema in tisk:
Grafika Gracer

Naklada:
400 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

373.3(497.4Kostrivnica)(091)
930.85(497.4Kostrivnica)

DRUŠKOVIČ, Martin

Kostrivniško šolstvo in kultura v objemu preteklosti / Martin
Druškovič ; [spremna beseda Jože Lipnik]. - Kostrivnica :
Kulturno-prosvetno društvo, 2012

ISBN 978-961-269-666-5

261188864

Spremna beseda

Knjiga *Kostrivniško šolstvo in kultura v objemu preteklosti* je trajno ohranjen spomin na ljudi in dogodke, povezane s šolstvom in kulturno dejavnostjo v kraju.

Šolstvo je predstavljeno od znanih začetkov do sodobnosti. Dokumentirani so šolski programi, šolske zgradbe, oblike organiziranega pouka, vsi ravnatelji šole (upravitelji, pedagoški vodje in kar je še takih nazivov), podani so podatki o vseh učiteljih zadnjih dvesto let. Posebno poglavje predstavlja tudi predšolsko vzgojo v Kostrivnici. Knjiga je obogatena s kopijami raznih dokumentov in z mnogimi fotografijami, kar daje delu posebno vrednost.

Kulturno delo kraja nima tako časovno dolge bogate dokumentacije kot šolstvo. Vendar pa je predstavljena raznovrstna kulturna dejavnost predvsem po drugi svetovni vojni imenitno pričevanje o kulturnem življenju kraja.

V izbranih dokumentih, zbranih podatkih, mnogih fotografijah so trajno zapisani v spomin mnogi prebivalci kraja. Marsikdo se bo prepoznal na fotografijah, marsikdo se bo spomnil svojih prednikov, ki jih ni več. Vsak krajan lahko s ponosom pokaže knjigo, ki priča o preteklosti in sedanjosti šole in kulturnega življenja njegove ožje domovine.

Dr. Jože Lipnik

*Knjigo posvečam vsem,
ki so učencem nesebično podarili del sebe,
se pogumno prebijali skozi labirinte znanja,
svoj prosti čas namenili kulturi in se s tem dotaknili mnogih src.
Vsem tistim,
ki so našli svoj prostor na pisanih livadah življenja pod Bočem.*

Knjiga je izšla s pomočjo Občine Rogaška Slatina
in Krajevne skupnosti Kostrivnica. Iskrena hvala!

Niso imele vse šole take sreče, da bi ohranile svoje kronike. Kostrivniške šolske kronike so ostale. Tudi vojna vihra jim je prizanesla. Šest se jih je nabralo doslej. Varno spravljene skrivajo nešteto zanimivosti.

Ko sem se utapljal v že orumenelih listih, ponekod popisanimi z že zbledelimi, komaj berljivimi črkami, me je preveval duh preteklosti. Nehote sem se poistovetil s temi marljivimi ljudmi, ki so trmasto vztrajali na nekoč obubožanem, a prelepem koščku zemlje, v zavetju košatega Boča, v kraljestvu vodnega bogastva in lepote ...

Čeprav so čestokrat nanizani le podatki, ki se navezujejo na šolsko delo, sem zaslutil

- nešteto zanimivih življenjskih poti, mnogo stisk in usod (Štirinajstletni fantič si je vzel življenje, ker se je krava preveč napasla, on pa se je bal stroge matere.),
- skromnost in hvaležnost (Najspretnější učenec je v dar dobil cepilni nož, drugi učenci višje ljudske šole so prejeli po eno sadno drevo, deklice pa vrtna semena.),
- zavednost in pogum (Kljub opozorilom, naj se nadučitelj Kovačič umakne, je ostal. Nemci so ga aretirali, nazadnje je v Auschwitzu podlegel gestapovskemu mučenju.),
- vznesenost nad svobodo in zazrtost v prihodnost (Končno je napočil dan, ki je prinesel narodom Jugoslavije svobodo.),
- navdušenje nad novo pridobitvijo (Novi šolski prostori so bili čudovito urejeni.) ...

Prav je, da ob 200-letnici kostrivniškega šolstva te neme priče preteklosti spregovorijo. Zakaj bi ob zanimivih navedbah uživali le tisti, ki imajo možnost pokukati vanje? Zakaj ne bi starejšim prebivalcem obudile spomin, ki bi ga sicer prekril prah pozabe? Zakaj bi mlajše prikrajšali za možnost spoznanja, kako so kleni prebivalci na sončni strani Boča srkali učenost in se opajali s kulturo?

Kostrivniško šolstvo in kultura sta vseskozi hodila z roko v roki. Zato se je kar sama porodila ideja, da v naročje pestre kostrivniške preteklosti istočasno zaobjamem šolsko in kulturno dogajanje. Vse tiste, ki so kraju vdahnili dušo. Kot zahvalo in pohvalo. To si zaslužijo.

Avtor

*»Imam preteklost bogato s spomini.
In imam sedanjost, polno izzivov, dogodivščin in zabave,
ker smem svoje dneve preživljati s prihodnostjo.
Učitelj sem ...«*

John Wayne Schlatter

Sprehod skozi daljno preteklost

Prvi zametki šolstva na Slovenskem segajo v srednji vek. S prihodom krščanske cerkve na naše ozemlje so bile ustanovljene cerkvene šole, ki so izobraževale predvsem duhovnike.

Pomemben prvi zapis v slovenskem jeziku predstavljajo Brižinski spomeniki, ki so nastali med letoma 972 in 1039 na Zgornjem Koroškem.

V 16. stoletju, v času reformacije, naj bi imel vsak malo večji kraj svojo šolo. Trubarjev Katekizem so pogosto uporabljali kot prvi učni pripomoček za pouk branja.

Ideja splošne osnovne šole je zaživela z reformami Marije Terezije v drugi polovici 18. stoletja. Takrat se je pričel bogat razmah slovenskega šolstva. Pod vplivom razsvetljenega absolutizma je Marija Terezija leta 1773 ukinila jezuitski red. Nadzor nad šolstvom je tako prevzela država. Leto kasneje je uvedla obvezno šolanje za dečke in deklice med 6. in 12. letom. Pospeševati je začela gradnjo osnovnih šol in uvedla tri osnovne tipe. Najbolj obiskane so bile trivialke. V njih so se otroci učili pisati, brati, računati, imeli pa so tudi ure verouka. V normalke so bili vključeni še nekateri drugi predmeti. Glavne šole so se nahajale le v deželnih mestih.

Uvedba šolske obveznosti je poleg ugodnosti prinesla tudi precej težav. Ker ni bilo šolskih ustanov, je sprva pouk potekal kar v zakristijah. Primanjkovalo je učiteljev, na voljo ni bilo učbenikov ali drugih učnih pripomočkov, obisk je bil sprva slab.

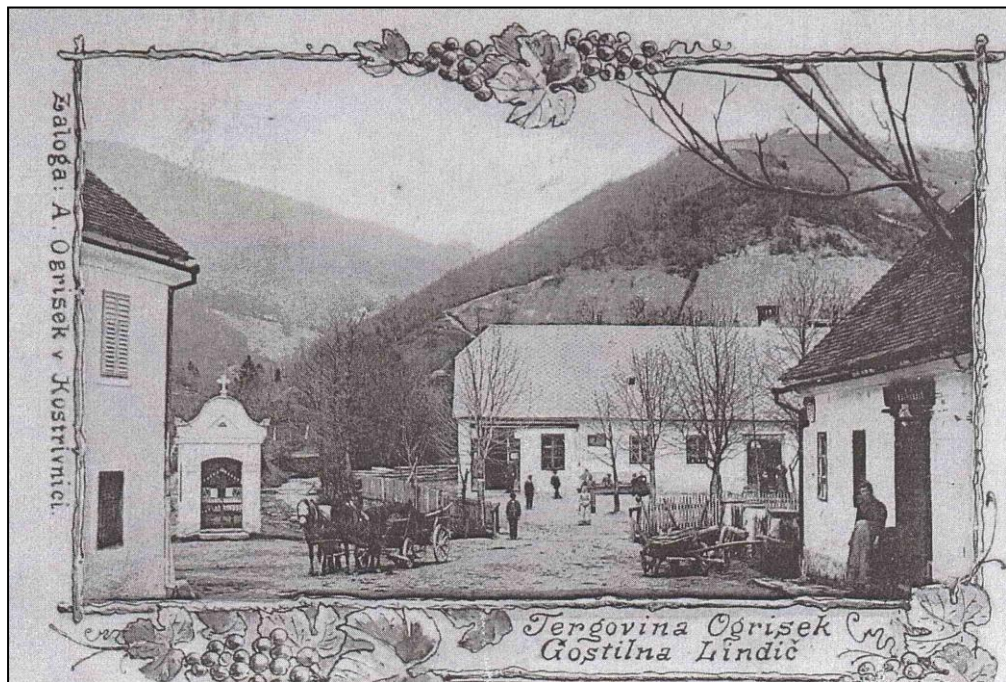
Ker pa je imela terezijanska šolska reforma dobro zasnovo, je kasneje Jožef II. ni korenito spreminjal. Podpiral je izobraževanje, se zavzemal za povečanje števila pismenih, poudarjal vzgojno vlogo verouka in ponovno uvedel cerkveno nadzorstvo. Uvajal je tudi ponavljalne nedeljske šole. Te so bile namenjene tistim šolarjem, ki so že končali obvezno šolanje.

Kljub vsem začetnim zapletom je bila uvedba obveznega šolstva zelo pomembna, saj je služila kot izhodišče za razvoj slovenskih izobražencev.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V času Ilirskih provinc (1809-1813) so Francozi na naših tleh uvedli enotno osnovno šolo. Zanj je bila značilna večja vloga slovenščine kot učnega jezika v primerjavi s prejšnjim obdobjem.

O kostrivniškem šolstvu iz teh časov ni podatkov.

Prvi evidentirani začetki

V Kostrivnici se je pouk začel načrtno izvajati leta 1812. Župnija takrat ni imela šolskega poslopja, zato se je poučevalo na različnih mestih. Znani podatki pričajo, da so poučevanje izvajali na Brenkovem v Zg. Kostrivnici 4 in pri Butu (Blažeku) v Zg. Kostrivnici 23. Šolski obisk je bil neobvezen, zato se je število šoloobiskujočih otrok v prvih letih gibalo okoli 50.

Prva šola je bila enorazrednica. Zemljišče za učitelja je podaril grof Attems z opozorilom, da mu občina Kostrivnica ne bi delala ovir pri ograditvi zemljišča, na katerem je imela pašno pravico.

Z naraščajočim zanimanjem za šolo se je povečalo tudi število učencev. Tako je občina morala misliti na lastno poslopje. Leta 1834 je bila zgrajena nova šola na občinske stroške z eno učilnico in učiteljskim stanovanjem, pozneje pa dozidana z nadstropjem.

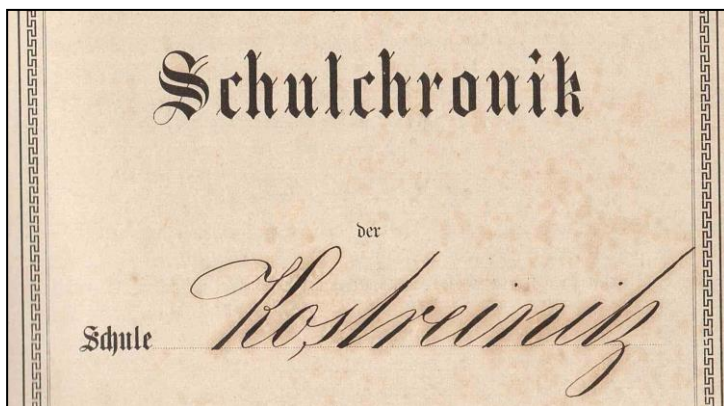
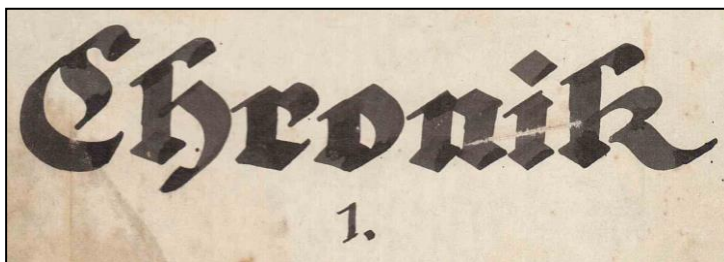
Do leta 1869 so bili učenci ločeni na vsakdanjo in nedeljsko šolo. Že leta 1870 je imela šola 205 učencev in 44 v nedeljskem tečaju. Če otroci niso mogli obiskovati vsakdanje šole, so morali obvezno obiskovati nedeljsko šolo.

Šola v Kostrivnici je bila na zelo dobrem glasu in je imela le dopoldanski pouk. Tako je npr. učenec iz Medvedjega sela (sedaj Kristan Vrh) dopoldne obiskoval to šolo, popoldne pa pridobljeno znanje prenašal na vrstnike doma.

Leta 1873 je bila šola razširjena v dvorazrednico, leto kasneje v trirazrednico, 1877 pa so končali z zidavo prvega nadstropja. Odobreni gradbeni načrt so samovoljno spremenili, tako da so vrinili stopnišče na nepravo mesto, s tem pa skrčili prostornino dvema učilnicama. Gradbeno podjetje je zidavo končalo površno. Kljub pripombam komisije se napake niso odpravile.

Čeprav je bila kostrivniška šola sprva enorazrednica, nato dvo-, tri- in štirirazrednica, to ne pomeni, da so obiskovali učenci šolo samo eno, dve, tri ali štiri leta. Šolska obveznost je bila sprva šest let, šele leta 1963 je bila uvedena osemletna obveznost.

Dokumentirani zapisi

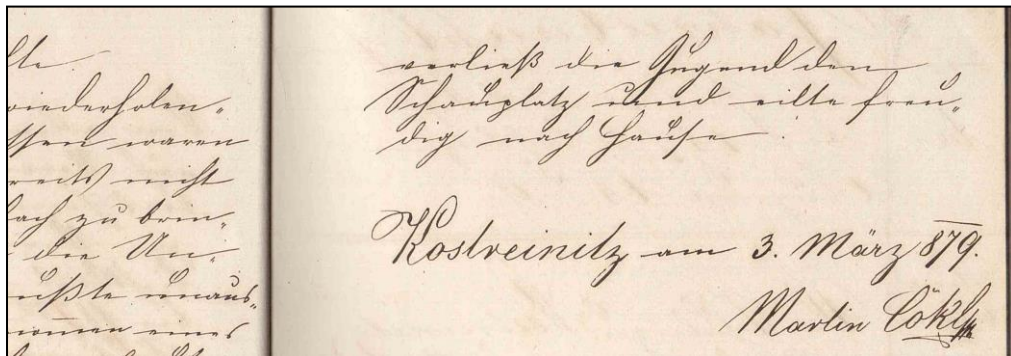
Navodila za pisanje šolske kronike

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Šolska kronika je začela nastajati 3. marca 1879. Na začetku je odtisnjen žig: Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, Osnovna šola Kostrivnica pri Rog. Slatini.

Prvi kronist je bil Martin Čokl. Pisal je v nemškem jeziku. Na prvi pogled sicer estetska pisava je dokaj nečitljiva. Nekaj pa je vendarle moč razbrati. Leta 1878 je šolo obiskovalo 328 učenk in učencev, 186 dečkov in 142 deklic. Bili so iz Zgornje in Spodnje Kostrivnice, Zgornjega in Spodnjega Gabernika, Gabrovca, Podturna, Drevenika, Čače vasi, Kamne Gorce, Podplata in Brezja. Šolski okoliš je enak današnjemu, torej se v 200 letih ni nič spremenil.

Sprva so poučevanje izvajali izključno le učitelji. Leta 1872 je v Kostrivnici začela z delom prva učiteljica Terezija Čokl. Po vsej verjetnosti ni bila poročena z učiteljem Martinom Čoklom. Gospodične učiteljice, kot so jih morali klicati učenci, namreč niso smele biti poročene, saj so morale ves svoj čas posvetiti šolarjem. Poročiti so se smele šele, ko so se upokojile. Bile so izredno stroge, v razredu je bil smeh strogo prepovedan. Klečanje v kotu na koruzi, sedenje v oslovski klopi, klofute ali tepež s palico in druge telesne kazni so bile nekaj vsakdanjega.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Zahl der ein- geschul- ten Kin- der und der ein- zelnen Vollsch- ler.	Laut Schulbesuchung vom Jahr 1878 bis zum 1. April 1879 1. April 1879 verzeichnet obige Zahlen folgende Schüler.			
	Zahlen:			
	Ober Kostreinitz	11	13	24
	Unter	19	19	38
	Ober Gabernitz	20	10	30
	Unter	11	6	17
	Labrovec	8	2	10
	Podturn	4	3	7
	Drevenitz	31	23	54
	Čačendorf	32	30	62
	Zgornja Kamnagorca	8	7	15
	Podplah	11	10	21
Preceje	4	3	7	
Zusammen			186	
Zahlen			142	
Zusammen			328	

Zanimivo je tudi, da so imena vasi v tej kroniki v glavnem zapisana v slovenščini, razen Čača vas (Čačendorf) ter Zgornja Kostrivnica (Ober Kostreinitz) in Spodnja Kostrivnica (Unter Kostreinitz). Enako sta ti dve nemški besedi uporabljeni pri Zgornjem in Spodnjem Gaberniku.

aber vertrieben in den Sitz.
guten des Herrn Lindic
nicht mehr die Unter-
haltung fast bis zum
ende die gute Kinder
schulbesuch

Kostreinitz am 12. Okt.
1879
Martin Cokelj
Schulbesuch

Zu und
Udnak
me der
freigung
Udachen
derselben
Schul-
besuch
in der
der Tsch
schulbesuch
mitten

Schulbesuch
am 12. Okt.
1879
Martin Cokelj
Schulbesuch

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V zimski dobi šol. leta 1884/85 je bil na šoli ustanovljen kmetijski tečaj, ki pa ni dolgo trajal, ker so bili tečajniki neredni.

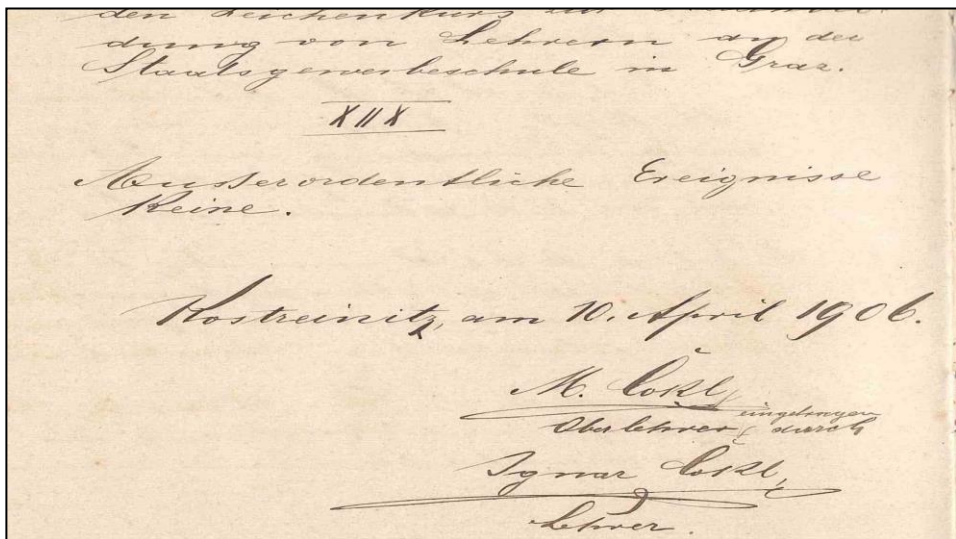
3. razred so, kljub zelo velikemu številu otrok, v 1. nadstropju otvorili šele leta 1885.

Povečanemu številu otrok tudi razširjeno šolsko poslopje ni zadoščalo. Delo je bilo nemogoče, zato so do šol. leta 1925/26 izvajali poldnevni pouk.

Šole v začetku niso obiskovali vsi otroci. V kroniki je v šolskem letu 1903/04 zapisano, da je bilo v vseh vaseh šoloobveznih otrok 274, v šolo pa jih je dejansko hodilo 241.

Sprva so učenci pisali na posebne tablice. Napisano so sproti brisali. Ko so začeli pisati s peresniki, so črnilo (tinto) doma kuhali iz črnih bezgovih jagod. Šolske potrebščine so nosili v cekarjih ali nahrbtnikih. Malica v šoli seveda ni bila organizirana. Če je bil pri hiši kruh, so ga po en kos prinesli v žepu in ga delili z ostalimi. Najpogostejša malica je bilo jabolko. Pred odhodom v šolo so morali otroci pasti krave in »opraviti« živino v hlevu. V šolo so hodili v ponošenih oblačilih, bos ali pa obuti v izposojene čevlje. Mlajši bratje so lahko odšli popoldan v šolo šele, ko so se vrnil starejši in jim posodili čevlje ali oblačila.

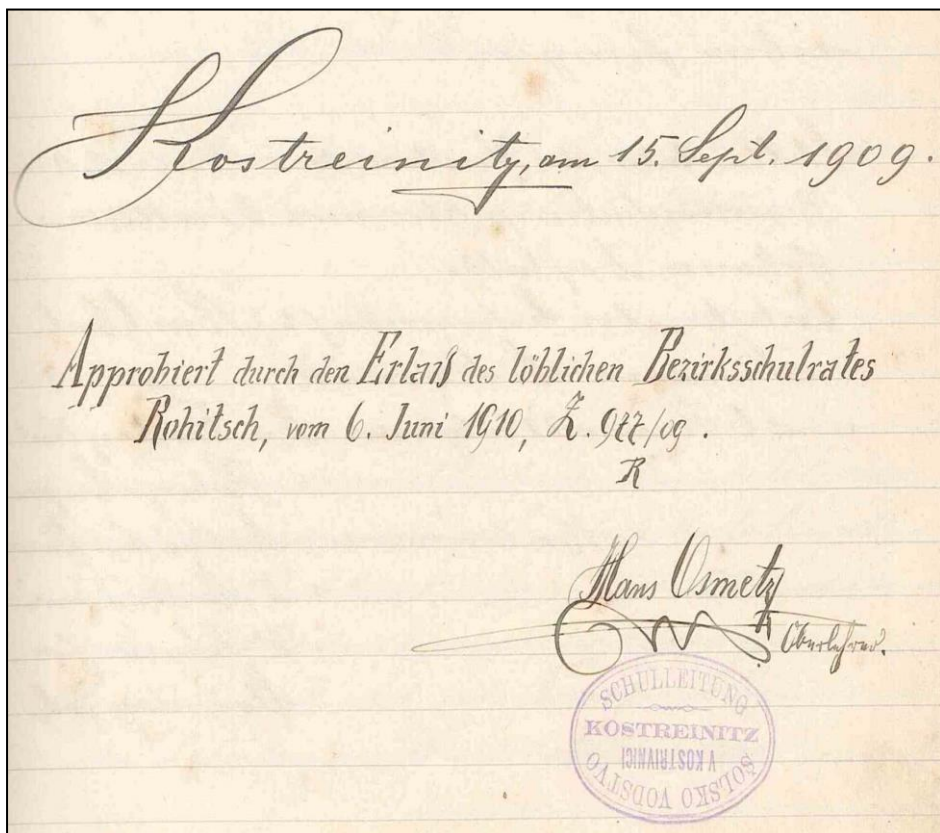
Prva kronika se zaključuje z 10. 4. 1906. Poleg kronista nadučitelja Martina Čokla je z isto pisavo pripisan tudi učitelj Ignac Čokl.

Chronik

2.

Naslednjo kroniko so pričeli pisati v nemškem jeziku dve leti kasneje.

Še vedno spredaj nosi žig Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Zraven kronistovega podpisa Hansa Osmetzha pa je še odtis žiga: ŠOLSKO VODSTVO V KOSTRIVNICI in SCHULLEITUG KOSTREINITZ.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Tudi v šolskem letu 1908/09 so učence delili na šoloobvezne in tiste, ki so šolo obiskovali. Šoloobveznih je bilo 293 učenk in učencev, v šolo pa jih je hodilo 247.

XIII.

Zahl der schulpflichtigen u. schulbes. Kinder.

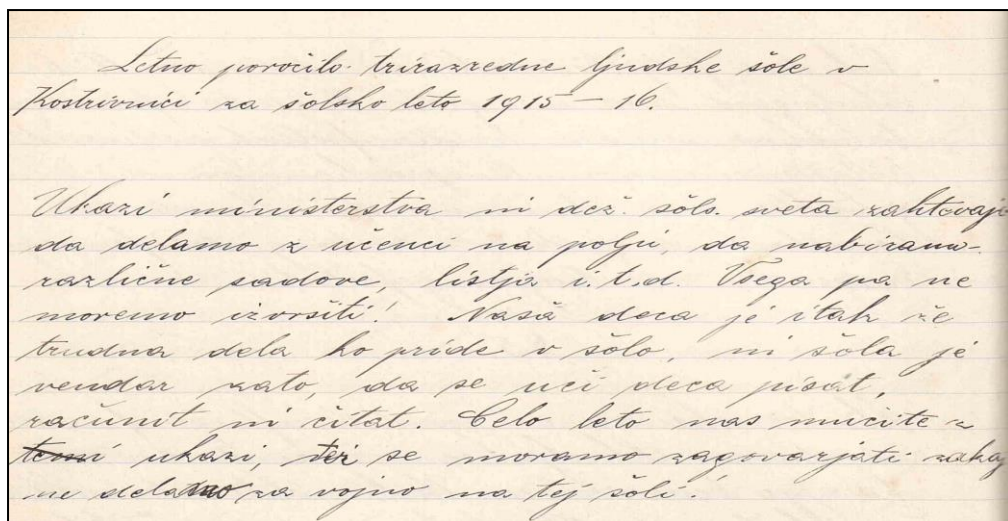
Ortschaft:	Schulpflicht:	Schulbesuchs:
Ober Kostrivitz:	11 Str. f. Mädchen.	11 Str. f. Mädchen.
Unter Kostrivitz:	14 " 13 "	14 " 13 "
Gabrovec:	7 " 9 "	7 " 8 "
Podturn:	7 " 8 "	5 " 8 "
Ober Gabernitz:	7 " 14 "	7 " 11 "
Unter Gabernitz:	11 " 15 "	11 " 15 "
Drevenitz:	28 " 23 "	21 " 13 "
Gacendorf:	22 " 32 "	20 " 26 "
Kragaj:	16 " 9 "	16 " 8 "
Kamnaporeca:	7 " 4 "	6 " 3 "
Podplatz:	5 " 9 "	4 " 8 "
Brezje:	1 " 4 "	1 " 4 "
Summa 136 + 157:		123 + 124:
293		247

Šolska oblast je leta 1911 dala nalog za postavitve novega šolskega poslopja, na zemljišču zahodno od trgovine A. Ogrizka. Lastnik je zemljišče nameraval pokloniti krajevemu šolskemu odboru. Odločitev so uspeli zavlačevati, dokler ni izbruhnila 1. svetovna vojna (1914-1918), ki je vprašanje nove šole odrinila v povojno dobo.

Nekaj let pred vojno se je med počitnicami vdrl strop prvega nadstropja. Delno so ga obnovili in podprli.

Med 1. svetovno vojno in po njej

Tri liste šolske kronike je popisala Olga Kovačič. Dogodki za šolsko leto 1914/15 so zapisani v nemščini, poročilo trirazredne ljudske šole za naslednje šolsko leto pa že v slovenščini.

Medvojne razmere so negativno vplivale na šolsko delo. Pouk je bil nereden zaradi pomanjkanja moških moči na kmetijah. Olga Kovačič je svoje nezadovoljstvo izrazila takole: »Ukazi ministrstva in deželnega šolskega sveta zahtevajo, da delamo z učenci na polju, da nabiramo različne sadove, listja ... Vsega pa ne moremo izvršiti! Naša deca je itak že trudna dela, ko pride v šolo in šola je vendar zato, da se uči deca pisat, računat in čitat. Celo leto nas mučite z ukazi ter se moramo zagovarjati, zakaj ne delamo za vojno na tej šoli.

Po učnih urah smo šli nabirat z otroci koji so imeli dovoljenje od mater (očetov itak ni doma) različne sadove in listja, ter bi z največjo skrbjo nabirali ako bodo res ti pridelki za revne naše vojake in ne za vojne dobičkarje, ki si v tem času polnijo žepe z našimi žulji a naša deca trpe glad, naši vojaki umirajo gladni in žejni.

Skratka, šola danes ni šola, ampak beračija in goljufija!»

V nadaljevanju je ogorčena razrednica dveh razredov in šolovoditeljica tarnala, da mora na celi trirazrednici delati sama.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

»V pomoč sem v teh dneh dobila že od šole odstavljenega in starega učitelja Janka Lebana, pisatelja, skladatelja, pesnika in organista iz Kranjske.

Radi netaktnosti so tega zopet odstavili in zahtevali učiteljico Olgo Kovačič, koja sem imela dopust vsled živčne bolezni. Morala sem nazaj prevzeti vse razrede in gospodarstvo – šolovodstvo.

Otrok je bilo vedno manj v šolo. Nekaterih že po šest mesecev ni bilo k pouku, saj naši ljudje ne razumejo, da je šola podlaga otrokovemu razumu in gospodarstvu. Če kličemo starše, da puste svojo deco v šolo, se odrežejo: »Saj so šulfatar rekli, da je krigscajt, da so žiher otroci brez štrafa doma!«

Delo na tej šoli je težko, ker krajevni šolski svet ne popravi nič, poslopje razpada, nepraktično je vse, a dece 120 na razred. Šoloobveznih otrok v trirazrednici je 278.«

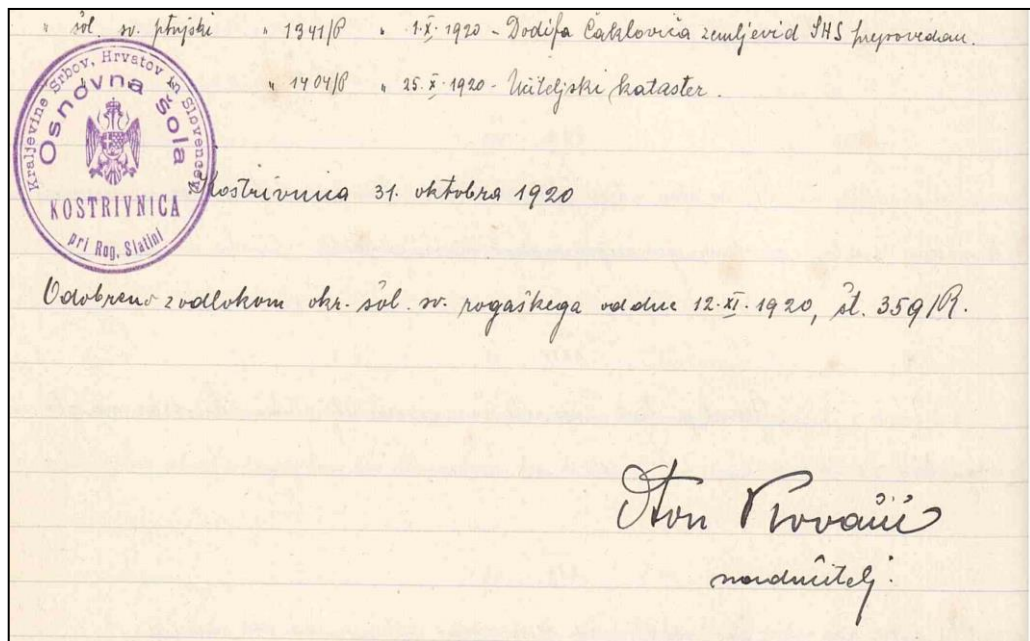
Ta zapis je nastal 15. 9. 1916. V nadaljevanju je več listov kronike praznih. Nemogoči delovni pogoji in vojni čas pisanja kronike učiteljici verjetno niso dopustili.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Oton Kovačič, mož Olge Kovačič, je kroniko kot nadučitelj znova začel pisati leta 1918. Začetek šolskega leta trirazredne ljudske šole v Kostrivnici je bil predviden 4. 11. 1918, vendar je bil prestavljen na 14. 1. 1919. Kot vzrok navaja razsajanje kužnih bolezni in polom avstrijske vojske na vseh frontah.

V letih po 1. svetovni vojni so bile razmere slabe. Zaradi nehigijene so se močno razpasle garje, ošpice in škrlatinka. Veliko otrok je bilo slabih in bledikastih zaradi nezadostne hrane in nezdravih stanovanj. Na slabo zdravje otrok naj bi vplivali tudi stari šolski prostori in smrad iz stranišč v pritličju. Otroci telovadbe niso imeli, ker ni bilo za to primernih prostorov. Veliko pozornosti so posvečali ročnim delom. Ročna dela in verouk so bili v predmetniku obvezni.

V šolski drevesnici so pričeli z vzgojo sadnih dreves, se učili cepljenja ter cvetličarstva in vrtnarstva.

Zaključek kronike iz leta 1920,
z žigom Kraljevine SHS in s podpisom kronista

Končno je leta 1920 okrajni šolski svet sprožil akcijo za razširitev šole. Načrti so bili različni: graditev nove šole, ustanovitev dvorazrednice v Zgornjem Gaberniku, najetje primerne prostora v privatni hiši, prešolanje Zgornjega in Spodnjega Gabernika v šolo Lemberg ...

Obravnavanje teh vprašanj se je neuspešno raztezalo do leta 1926. Takrat je Ministrstvo za prosveto odobrilo podporo za gradnjo nove šole, a je ista oblast odločbo takoj umaknila.

Odbor je sicer načrtoval gradnjo nove šole samo za dva razreda sredi vasi na mestu kasneje zgrajene občinske hiše. Tudi ta zamisel se je ustavila, ker je bil odbor brez denarnih sredstev.

Ministrstvo prosvete je leta 1927 šolo razširilo v štirirazrednico. Ker so bile na razpolago le tri učilnice, je drugi razred imel pouk popoldan. Število šoloobveznih otrok se je takrat zmanjšalo na 203. Padeč števila lahko pripišemo posledicam vojne, število prebivalstva pa se je zmanjšalo tudi zaradi odselitve.

Stara šola je za obnovitev zahtevala izdatna sredstva, zato so se leta 1933 odločili za ustanovitev gradbenega fonda.

V naslednjih letih so delno obnovili stropne ter pleskali stene in okna. Za kritje stroškov in popravila je vselej zmanjkalo sredstev, zato do temeljitejših popravil ni prišlo.

Z novim zakonom o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna območja so bile 3. 10. 1929 velike županije ukinjene. Država se je odslej imenovala Kraljevina Jugoslavija in je bila razdeljena na devet banovin. Dravska banovina je obsegala teritorij mariborske in ljubljanske oblasti.

Na šolskem zemljišču blizu farne cerkve, ki ga je leta 1820 grof Attems podaril v uporabo šolskemu upravitelju, je leta 1933 domača sadjarska podružnica uredila novo drevesnico. Uporabljali so jo učitelji in učenci višje narodne šole pri obveznem kmetijskem in gospodinjanskem pouku. Ta dva učna predmeta sta bila vpeljana z novim šolskim zakonom leta 1929.

V letu 1930/31 se je začela svetovna gospodarska kriza, ki se je v naslednjih šestih letih le še stopnjevala.

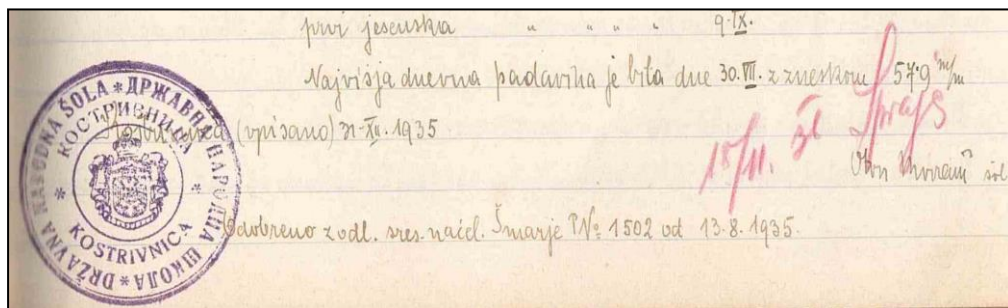
Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Leta 1933 so Kostrivnico priključili k Občini Rogaška Slatina z okolico, ki je tedaj štela 5.500 prebivalcev. V novonastalo občino ni bil vključen center Rogaške Slatine z zdraviliščem.

Notranje ministrstvo je z uredbo že čez tri leta Kostrivnico izločilo iz te občine. Znova se je ustanovila samostojna upravna občina Kostrivnica, ki je začela delovati po občinskih volitvah v oktobru 1936. Kronist Kovačič je zapisal: »Kostrivničani so temu nasprotovali, vendar so prevladali interesi veljakov iz Rogaške Slatine, ki so se revnih Kostrivničanov otresli iz lokalno-patriotskih, socialnih in gospodarsko-političnih razlogov.«

To je bilo za načrtovano novogradnjo šole še bolj neugodno, saj bi bogatejša občina Rogaška Slatina s 5.500 prebivalci lažje gradila šolo kot revnejša Kostrivnica s 1.500 prebivalci.

V kroniki lahko preberemo: »Na ponovno prošnjo je banska uprava poslala v decembru 1937 svojega izvedenca inženjerja, da pregleda stanje šolske zgradbe. Ugotovil je poleg drugih nedostatkov, da tvorijo resno hibo šolskega poslopja leseni stropovi, ker so močno strohneli. Tozadevni eleborat je določil preračun za popravilo in obnovo stropnih konstrukcij v znesku 30.621,21 din. Krajevni šolski odbor je zaprosil bansko upravo, da prevzame ona kritje vseh tozadevnih popravil. Banska uprava prošnji ni ugodila, zato je prošnjo v istem smislu obnovila tukajšnja občinska uprava. Pri kritju teh stroškov se je že pokazalo, kako neugodna je bila odcepitev Kostrivnice od občine Rogaška Slatina. V letu 1938/39 znašajo občinske doklade občine Kostrivnica 97 %, občine Rogaška Slatina 43 %).«

*Leta 1935 je v latinici in cirilici odtisnjen grb
Državna narodna šola Kostrivnica*

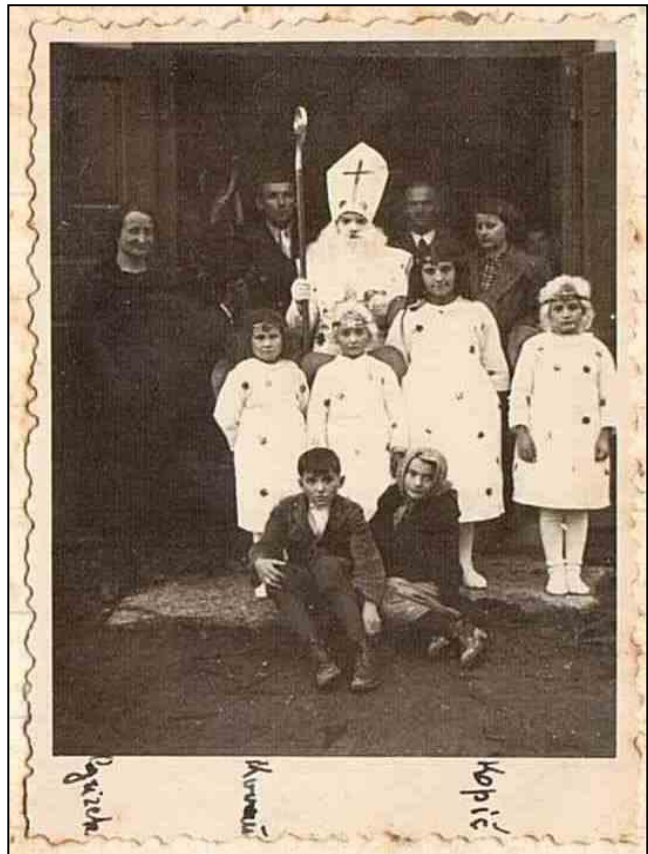
Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Svetovna gospodarska kriza je začela popuščati, zato je življenje postajalo bolj optimistično. Načrtovala se je izgradnja električnega daljnovoda Velenje – Rogaška Slatina, skozi Spodnjo Kostrivnico, s transformatorjem na Podplatu.

Veliko pozornosti so učitelji namenjali delu na šolskem vrtu in v drevesnici, saj je Kovačič vsa opravljena dela vedno izredno skrbno beležil. V letu 1938 je zapisal: »Udejstvovanje učencev in učenk višje ljudske šole v drevesničarstvu in vrtnarstvu se je vršilo v nezmanjšanem obsegu dalje. V spomladi so dečki precepili na svojih domovih in gozdovih 525 dreves, od katerih raste koncem maja 244. Banska uprava je podarila najspretnjšemu učencu Klevže Albertu iz Sp. Kostrivnice cepilni nož. Učenci višje ljudske šole so prejeli v dar po eno sadno drevo, deklice pa vrtna semena.«

Kostrivniški učitelji so bili nosilci kulturnega dogajanja.

Ob sliki, posneti na miklavževanju, 5.12.1937, je zapisano: »Slikano pri vhodu v gasilsko dvorano po prireditvi. Od leve proti desni v ozadju učiteljica Ogrizek Marija, šol. upr. Kovačič Oton, But Franc (Miklavž), Erjavec Franc – blagajn. kraj. šol. odbor, učiteljica Kopic Marija, spredaj: učenci(-ke): Sovinc Marija, Bratuša Marica, But Jožefa, Ogrizek Vida, sedita: But Alojz in But Angelca.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Učiteljici Ogrizek Marija in Kopič Marija sta izvedli z učenci v gasilski dvorani Miklavževo proslavo z deklamacijami, z igro enodejanko in z obdaritvijo učencev – predvsem 51 obubožanih – s perilom, z obleko in s čevlji. Prireditev je uspela prav dobro, navzočih je bilo skoraj nad 200 občanov, ki so darovali prostovoljno din 236,25 v prid šolske kuhinje. Za darove je prispeval krajevni šolski odbor din 500, banska uprava din 100 in 18,8 m blaga za obleko in 13,7 m za perilo.«

5. 6. 1939 je Banovski šolski odbor krajevnemu šolskemu odboru za kritje stroškov popravila nakazal 6.000 din. S tem zneskom in z lastnimi denarnimi viri je odbor popolnoma obnovil strop in tla v učilnici ter na hodniku prvega nadstropja. Malo učilnico v pritličju so prebelili in zanjo nabavili novo peč. Pobelili so tudi upraviteljevo kuhinjo ter na novo prepleskali okna.

To so bila tudi zadnja popravila na šoli. Nadaljnja obnovitvena dela je ustavila 2. svetovna vojna.

– 8 –

Štiri razredna narodna šola v **KOSTRIVNICI**

Razr. **3** odd. **3.**, uč. stp. Obiskuje ta razr. (odd., uč. stp.)

Šolsko leto **1938/39** Ponavlja *ne*

Izkaz
o šolskem napredku
v **3.** letu

Predmeti	Polletje		Letni uspeh	Podpis staršev, oz. njih namestnikov	
	I.	II.			
Vedjenje	5 odl.	5 odl.	<i>dobro</i>	II.	
Veronauk	3 dbr.	3 dbr.			
Narodni jezik: manjšinski po 3 letu št. o nar. šolna	slovenski	4 pd.			4 pd.
	srbohrvatski	3 dbr.			4 pd.
	namški
	madžarski
Zgodovina	3 dbr.	3 dbr.			
Zemljepis	3 dbr.	3 dbr.			
Računstvo in oblikosloje	2 dbr.	2 dbr.			
Poznavanje prirode	3 dbr.	3 dbr.			
Praktična gospodarska znanja	4 pd.	3 dbr.			
Higiena	4 pd.	3 dbr.			
Gospodarstvo – gospodinjstvo	.	3 dbr.			
Ročno delo	5 odl.	4 pd.			
Risanje	3 dbr.	3 dbr.			
Lepopisje	3 dbr.	3 dbr.			
Petje	3 dbr.	4 pd.			
Telovadba po sokol. sestavu	4 pd.	4 pd.			
Izostali dni	opravičenih	neopravičenih	Skupno št. vseh zamud	48	
	32	16			
Datum izdaja	31. 1. 39.	28. 6. 1939.			
Za prestop v višji razred <i>je</i> sposob. <i>1. r. r.</i>					

[Signature]
razredni

Izkaz o šolskem napredku iz leta 1939

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

»1. 9. 1939 je izbruhnila vojna med Nemčijo in Poljsko.

3. 9. 1939 sta Nemčiji napovedali vojno Anglija in Francija, junija 1940 je Italija z vojno zagrozila Franciji in Angliji. Nemčija je od aprila 1940 dalje zasedla Norveško, Dansko, s silovitim vdorom pa še Holandsko in Belgijo. Poljska je bila premagana po 18-dnevnih borbah. Razdelile so si jo Nemčija in Rusija. Francija je kapitulirala junija 1940. Od novembra 1939 do marca 1940 je vodila Rusija vojno proti Finski, ki je podlegla. V juliju je Rusija brez borb zasedla baltske države: Latiško, Estonsko in Litvo. Romunija je odstopila Rusiji mirnim potom Besarabijo, Bulgariji pa Dobrudžo.

Učitelj Kovačič Oton - rez. peš. kapetan I. kl. je na vojaških vajah pri vazdušni odbrani v Zidanem mostu kot komandir 601. protiavionske mitraljeske čete. Učitelj Rauter Janez - podporučnik je na vežbi v Novem mestu in v Dravogradu v 1. četi pešad. puka kot vodnik.«

To so bili zadnji stavki, ki jih je 2. 1. 1941 v šolsko kroniko zapisal nadučitelj Oton Kovačič. V 52. letu starosti se je njegovo pero ustavilo za vedno, saj je okupator zločinsko pretrgal Kovačičevo ustvarjalno delo ...

Ob napadu na Jugoslavijo 6. 4. 1941 je Kovačič poveljeval kot major - komandir protiavionske zaščite na področju nad Zidanim mostom. Po razpadu Jugoslavije se je vrnil v kostrivniško šolo k svoji družini - k ženi Olgi in hčeri Zlatki. Kot zavedne Slovence so jih Nemci izgnali iz šole, kamor so prišli nemški učitelji. Družina se je preselila v Gabrovec k Francu Butu – Martinšku. Kljub opozorilom, naj se umakne, je Kovačič ostal. Izjavil je, da preveč ljubi svojo domovino in te ljudi, da bi jih zapustil.

19. julija 1941 so ga Nemci aretirali in odgnali v Celje, nato v Maribor, nazadnje pa je 6. 3. 1942 v Auschwitzu podlegel gestapovskemu mučenju.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Kot je že omenjeno, se Kovačič ni vzorno zavzemal le za šolsko delo, ampak je bil tudi izkušen pomočnik ter svetovalec sadjarjem, vinogradnikom, živinorejcem in poljedelcem. Ustanovil je šolsko drevesnico, v kateri so delali šolarji in tako pridobivali potrebno znanje.

Uspehe cepljenja svojih učencev je skrbno beležil v dodatku kronike:

<i>Uspeh cepljenja učencev v l. 1940.</i>												
<i>(do konca maja.)</i>												
Št.	Ime učenca	šol. l.	črešnjé (stev.)		hruške (stev.)		jablance (stev.)		slive (stev.)		marelice (stev.)	
			cepil	raste	cepil	raste	cepil	raste	cepil	raste	cepil	raste
1	Artič Ivan	5.	12	8	4	3	6	5	1	7	7	3
2	But Alojz	5.	5	2			2		3			
3	Čebular Karl	5.	6	3	7	7	10	6				
4	Grobin Gustav	5.	6				7		2			
5.	Klevše Alojz	5.	7	4	3	2	2	7	1	7	7	7
6.	Lukšič Vlado	5.	3				4	7	5			
7.	Mejarišek Vincenc	5.	6	3	4	4	7	7	2	1		
8.	Pirš Marko	5.	2	1	7	-						
9.	Šiberl Liril	5.	5	2	3	3						
10.	Šmit Albert	5.	4	3	2	7	4	2	2	2	7	7
11	Vodušek Stanek	5.	5	4	2	9	2	1	2	2		

S svojimi učenci je kmetom pomagal pri urejanju drevesnic in pogozdovanju, analizi zemlje ter preizkušanju umetnih gnojil. Ustanovil je šolsko drevesnico in kmetijsko nadaljevalno šolo. Poučeval je sam ali pa organiziral predavanja strokovnjakov iz živinoreje, vinogradništva, sadjarstva in drugih kmetijskih panog. Še danes najdemo na Boču kostonje marone, ki jih je cepil na podlago mladega hrasta. Udeležencem je poglobljal znanje iz slovstva, poslovnega spisja, predvsem pa iz praktične matematike (prostornina soda, branje katastrskih map ...). Za izobrazbo in razvedrilo je priporočal šolsko knjižnico in domače bralno društvo.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Ko so zadnja leta stare Jugoslavije Nemci začeli širiti nacistični nauk in zmotna gesla o svojem življenjskem prostoru na Balkanu, je opozarjal ljudstvo na zle posledice, ki bi nastale z nemškim prihodom.

Pri kmetijski nadaljevalni šoli je ustanovil moški pevski zbor, ki ga je vodil vse do prihoda okupatorja.

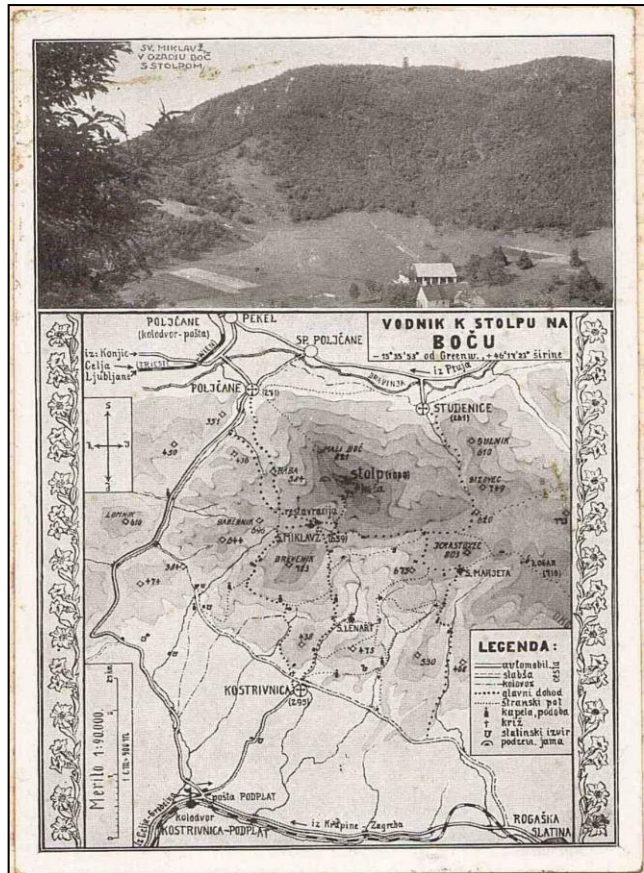
Prosti čas je posvečal delovanju v planinskem društvu, predvsem pri gradnji prvega razglednega stolpa na Boču.

Poiskal je nad 40 vodnih izvirov in s tem marsikateremu kmetu svetoval, da si je skopal vodnjak in napeljal vodo domov. Sodeloval je z Meteorološkim zavodom Ljubljana ter zbiral zanj potrebne podatke.

Meteorološko postajo III. reda je ljubljanski zavod za meteorologijo in geodinamiko na šoli ustanovil leta 1924.

Uspešno je delovala do 2. svetovne vojne. Nadučitelj Kovačič je s pomočjo meteoroloških instrumentov, ki so bili na šoli, redno spremljal vreme in rezultate vestno zapisoval v kroniko.

Zanimiv je podatek, da je bila leta 1929 zelo huda zima, saj so na Podplatu namerili kar $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$. Zelo veliko je bilo tudi snežnih zametov. Po poročilih tedanjih časopisov je tako huda zima nazadnje vladala leta 1776.

Še nekaj Kovačičevih natančnih zapisov:

»Leta 1935/36 je bila zima izredno mila (januar v povprečju +5 °C, februar +3 °C). Ker je neprestano deževalo, je bila zemlja zelo zbita.

Leta 1937 je bilo nadnormalno deževno, pojav sončnih peg. Leto 1938 pa je bilo sušno z vročim poletjem, april je bil hladnejši od marca, kar je povzročilo mnogo pozebe na sadnem drevju in v vinogradih. Škodljivci se v l. 1938 malo pojavljajo. Glogovega belina, ki je lani uničil 90 % vsega zelja, letos ni občutiti. Težko škodo je prizadejala letos toča v Bizeljskem okrožju. Sadja je v tem letu prav malo, vinogradi bodo obrodili srednje, kvalitativno pa prav dobro, največ uspeha nudijo polja, posebno žitna s tako obilnim in čistim pridelkom, kakor morda leta 1917 zadnjikrat. Precej škode je napravil na sadnem drevju poleg mraza zajec. Žita so obrodila bolj slabo, seno in otava sta obilna, dobro obetajo pozni pridelki koruze, krompirja in fižola.«

Oton Kovačič je bil rojen 1. 7. 1890 pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Izhajal je iz učiteljske družine. Otroška leta je preživel na domu svojih staršev. V Pesnici je obiskoval osnovno šolo. Po zaključeni gimnaziji je v Mariboru z odličnim uspehom končal učiteljsiše. Po šolanju se je zaposlil kot osnovnošolski učitelj in že pred 1. svetovno vojno služboval po raznih krajih Spodnje Štajerske.

Ob izbruhu 1. svetovne vojne je bil kot rezervni podporočnik vpoklican v avstro-ogrsko vojsko. Bojeval se je na raznih frontah, v začetku leta 1917 pa je bil kot komandir čete premeščen na italijansko fronto.

V Italiji je organiziral prostovoljce za borbo proti Avstriji in Nemčiji ter odšel na otok Krf in na solunsko fronto. Skupaj s srbskimi vojaki in zavezniki se je pri osvobajanju Srbije boril vse od Soluna do Beograda.

Na kostrivniško šolo je prišel leta 1918, kjer je od leta 1908 poučevala tudi njegova žena Olga.

Kmetijsko nadaljevalna šola

Ustanovljena je bila na pobudo Otona Kovačiča leta 1929.

S kako zavzetostjo in vnemo je Kovačič opravljal svoje delo, lahko razberemo iz zapisa leta 1937:

»II. letnik kmetijsko nadaljevalne šole je trajal od 1. 11. 1937 do 20. 3. 1938. Redno poučevanje se je vršilo kakor lani ob nedeljah od 8. do 11. ure, včasih popoldne (veronauk). Strokovna predavanja so bila z izjemo dveh ob praznikih.

Predmeti isti kot lani. Redni pouk: vodja šole Kovačič Oton 54 ur, katehet Slavič Janko 8 ur. Izredni pouk: Brečko Franc, sres. kmetijski referent iz Šmarja 9,5 ur, po dve uri pa: Verk Miloš, šol. upr. iz Sv. Križa pri Rog. Slatini, Rihtarič Peter, živinozdravnik iz Šmarja pri Jelšah in Rihtar Ciril, inž. sres. šmar. referent iz Celja. Skupaj v II. letu 1937/38 - 77,5 ur, v I. letu 1936/37 - 85,5 ur; skupaj v II. tečaju 163 ur.

Pri posameznih strokovnih predavanjih je bilo vsekdar navzočih tudi lepo število izrednih poslušalcev (moški in ženske). Kmečko nadaljevalno šolo je skupaj obiskovalo 59 mladeničev in sicer samo eno leto 23 mladeničev, polni dve leti 36 mladeničev. Izven okvira kmečko nadaljevalne šole se je v letu 1936-1938 vršila kmetijsko pospeševalna služba. Med občane je predanih preko 200 raznih strokovnih knjig, posajenih je 230 prvovrstnih orehovih dreves enotne sorte (iz Kapele), zgrajenih 7 vzornih gnojišč, ustanovljen je krožek za gojenje štajerske kokoši (prvi te vrste v srezu), ki je nabavil za svoje člane 850 valilnih jajc, urejenih je nekaj hlevov, predvsem svinjakov. Vpliv šole se že pozna na raznih področjih tukajšnjega kmetijstva.

Gnojilni poskusi so leta 1937 uspeli v štirih primerih prav dobro, dva poskusa sta neuspela vsled manj ugodne lege in trajno vlažnega vremena. V letu 1938 so izvedeni štirje nadaljni poskusi na deteljiščih in travnikih s prav zadovoljivim uspehom.

Sadjarska podružnica Kostrivnica je prejela lepo »častno diplomo najvišjega reda« za odlično sodelovanje na I. banovinski sadni razstavi in sadnem sejmu v Mariboru.«

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

»27. 2. 1938 so učenci nastopili v gasilskem domu (vis a vis gostilne in mesarije Bratuše Franca) z igro dvodejanko (burko) Anarhist in s pesmijo Prišla je miška (moški zbor).

Spored zaključne slovesnosti od 15. do 17. ure:

- Pozdrav in poročilo o delu šole (1936/37) – vodja šole Kovačič Oton
- Kmečki dan – predava učenec Hrup Simon iz Sp. Kostrivnice 7
- Domovini – deklamira Zorin Alojz iz Zg. Gabernika 15
- Venite rož'ce moje (narodna) – poje moški zbor, 32 mladeničev
- Nova zapoved (Finžgar) – kratka dvodejanka, sodobna socialna vsebina, igra 12 mladeničev in mladenk
- Slovesna obdaritev učencev – s knjigami Sadjarstvo (420 strani) in z nageljni
- Dvanajst razbojnikov (ruska) – poje moški zbor
- Zaključna beseda – govori Erjavec Franc, predsednik kmeč. nad. šol. odbora.

Slovesnost se je vršila v prijetnem domačem razpoloženju ob navzočnosti 200 domačinov, gostov iz Rogaške Slatine in Šmarja pri Jelšah. Kot prireditev je dosegla svoj smoter v polni meri. Sreski podnačelnik Križman Milko kot zastopnik srez. načelstva ter srez. kmet. referent Bračko Franc sta v svojih prisrčnih govorih (po 5. točki) izrazila, da jih je prireditev globoko iznenadila in da še tako lepe domače slovesnosti nista videla. Nepozaben vtis je na navzoče napravila 6. točka. Kratkemu nagovoru vodje šole na učence, zbrane na odru, je sledila obdaritev. Vodja je izročil vsakemu po eno knjigo Sadjarstvo (Belle) in desetletna But Angelca (iz Gabrovca 2) v beli obleki je podarila istočasno po en rdeči nageljček. Nato nekaj besed in učenci so stopili z vodjo v krog in zapeli štiri kitice »V dolinci prijetni« prav po domače, kakor pojo fantje na vasi. H koncu te točke je stopil učenec Hrup Simon spontano v ospredje in se zahvalil vodji šole v imenu vseh tovarišev. Pesem »Dvanajst razbojnikov« je odjeknila tako učinkovito, da jo je zbor moral ponoviti na splošno vzklikanje. Slovesnost je zaključil z lepim govorom Erjavec Franc. Gospoda iz sres. načelstva sta izrazila vabilo, da ponovi šola svoj nastop v Šmarju, kar se pa ni moglo uresničiti radi tehničnih zaprek.«

Učenci II. tečaja kmetijsko nadaljevalne šole s svojimi učitelji

Pod fotografijo je Kovačič zapisal:

»Od leve proti desni:

1. vrsta (sedijo): Šket Leopold (učenec) iz Drevenika, Brečko Franc sres. kmet. referent iz Šmarja pri Jelšah, Kovačič Oton vodja šole, Slavič Janko katehet, Križman Milko sres. podnačelnik, But Franc (učenec) iz Zg. Kostrivnice 23.

2. vrsta (stoje) učenci: Strniša Vinko iz Sp. Gabernika 5, Ogrizek Janez iz Zagaja 15, Zorin Alojz iz Zg. Gabernika 15, Hrup Avgust iz Sp. Kostrivnice 7, Šeligo Albert iz Gradiškega dola 1, Kovač Franc iz Čačavasi 40, Klevže Franc iz Sp. Kostrivnice 1, But Anton iz Gabrovca 2, Brglez Anton iz Kamnegorke 6, Kokol Karl iz Podplata (kleparski vajenec),

3. vrsta: Došler Janez iz Sp. Gabernika 9, Strašek Franc iz Sp. Gabernika 8, Pepevnik Anton iz Sp. Gabernika 1, But Janez iz Gabrovca 2, Strniša Viktor iz Drevenika 18, Vodušek Vinko (gasil. krojač) iz Podplata 22, Tepeš Ludvik iz Zagaja 9, Zorin Andrej iz Zgornjega Gabernika 15.

4. vrsta: But Alojz iz Gabrovca 2, Hrup Simon iz Sp. Kostrivnice 7.«

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Kako je bil Kovačič ponosen na Kostrivničane, dokazuje tudi to, da je skrbno spremljal in beležil, kdo od kostrivniških občanov je študiral na višjih šolah:

Ime, priimek	Obiskoval-a kostrivniško šolo	Dosegel poklic
Erjavec	pred letom 1860	župnik
Simon But	1865 - 1870	davčni kontrolor
Matija Moneti	1860	postajenačelnik
Anton Drofenik	1873 - 1879	župnik
Ignac Čokl	1884 - 1892	šolski upravitelj
Ivan Kit	1865 - 1871	šolski upravitelj
Marija Ogrizek	1902 - 1908	učiteljica
Ernest Vranc	1907 - 1913	učitelj
Ida Čokl	1890 - 1898	učiteljica
Dr. Edmund Kupnik	1891 - 1896	odvetnik
Karl Ogrizek	1879 - 1902	jurist
Gustav Čokl	1889 - 1894	jurist
Rado Junež	1918 - 1924	bogoslovec

Kronika hrani še več podobnih podrobnih Kovačičevih zapisov.

Temne sence 2. svetovne vojne

Najokrutnejši zgodovinski čas seveda tudi tem krajem ni prizanašal. V taboriščih je umrlo pet ljudi, ustreljenih je bilo šest talcev, padlo je sedem partizanov, ustaši so ustrelili štiri ljudi, partizani pa dva izdajalca. Izseljena je bila družina iz Čače vasi in kostrivniški župnik Janko Slavič.

Kako trdno so verjeli nemški učitelji v svojo zmago velikega rajha, med drugim potrjuje tudi neverjetno zavzeto in obširno pisanje šolske kronike. Predhodni kronisti so za eno šolsko leto v povprečju izpolnili 6 strani, nemški nadučitelj Harald Andree pa je samo v letu 1941 popisal kar 40 strani! Leta 1942 so popisali že s pisalnim strojem 5 strani, ročno pa je izpolnjenih še dodatnih 24 strani. Leta 1943 je njihova vnema že poenjajala na 25. straneh. Zadnji datum, ki so ga Nemci zapisali v tej kroniki, je 8. 6. 1943.

Kostrivniška šola med 2. svetovno vojno

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Število učencev se je v vojnih letih zmanjšalo. Poučevali so v dveh 1. razredih, tudi 2. razred je bil samostojen, združeni pa so bili 3. in 4. ter 5.–8. razred. Nemški učitelji so se pogosto menjavali, saj se jih je v kratkem času na tej šoli zvrstilo kar dvanajst.

Za zadnji dve leti vojne ni podatkov.

Na prvi list svojih obsežnih zapisov je nemški kronist nalepil veliko fotografijo nacističnega voditelja Adolfa Hitlerja. Kronika vsebuje še veliko fotografij iz vojnih časov. Na njih so otroci z nemškimi učiteljicami pri različnih aktivnostih in telovadbi. Pogoste so fotografije vojaških voditeljev v uniformah.

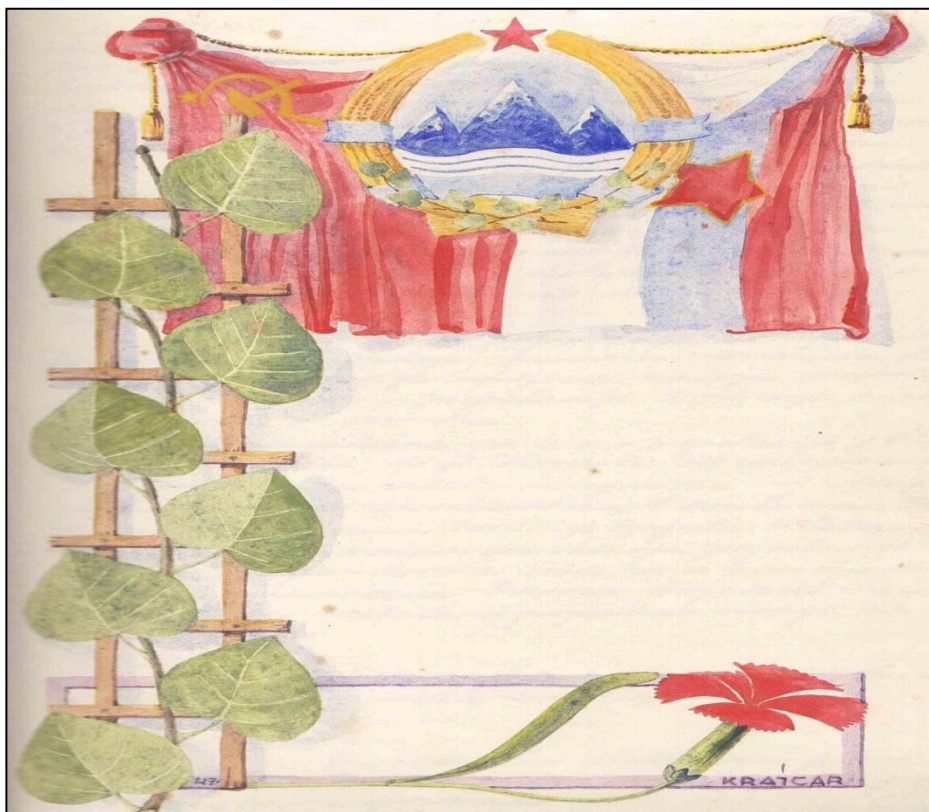
Nemški učitelji so se lotili tudi prenavljanja šole. V veliki in manjši učilnici ter v sobi za bivanje so zamenjali lesena tla, okna in vrata. Eno učilnico so preuredili v manjši bivalni prostor.

Nemški kronist je sprva še tarnal, da mora delati sam, ker je učiteljica v bolniški, da so knjige za učence zelo drage in da nujno potrebujejo knjige tudi v slovenskem jeziku. Zato so od A. Š. iz Kostrivnice kupili veliko slovenskih knjig.

Poleg natančnosti in zavzetosti pri izpolnjevanju kronike je nemškim učiteljem, ki so bili med okupacijo dodeljeni v Kostrivnico, vendarle treba priznati nek pozitiven odnos do predhodnih kronistov. Arhiv in šolsko knjižnico je okupator uničil. Ne vemo pa, kaj je botrovalo k temu, da takratnih kronističnih zapisov niso uničili. To so storili na mnogih slovenskih šolah, kjer so kronike žalostno končale v plamenih.

Zasijala je svoboda

Svoboda.

Končaro je napočil dan, ki je prinesel
narodom Jugoslavije svobodo. V tih. kra-
ju so svote pumačke in nepremagljive
JA s pomočjo terencev na Boču likvidira-
le raduje ostanele ustašev in Mengev.

Kostrivnica, 16. 8. 1945.

Anton Napast
šol. uprav.

Svobodo je z velikim navdušenjem pričakal tudi
kronist in šolski upravitelj Anton Napast.

Svoje ogorčenje nad predhodnimi nemškimi učitelji je Napast izrazil takole: »Dva nemška učitelja in dve nemški učiteljici so začeli našo mladino zastrupovati in jo poskušali vzgajati v nemškem duhu. Nemška propaganda je vrgla med ljudstvo parolo: Vi ste Nemci, vi niste Slovenci! A v kroniki, ki je ohranjena, pa je prvi nemški upravitelj, zagrizen hitlerjevec, zapisal: Z mešanimi občutki sem prvič stopil v razred. Ne razumem besedo slovenski, a deca ne zna besedo nemško.

Po osvoboditvi je pristopila naša oblast k organizaciji šolstva. Naloge na tem polju so bile ogromne, saj je okupator zapustil strahotno zapuščino. Šole so bile popolnoma izropane, požgane. Sovražnik Slovanov je opravil res temeljito delo!

Tukajšnja šola je bila ob osvoboditvi v skrajno zapuščinem stanju. Arhiv, učiteljska in šolarska knjižnica popolnoma uničeni.

Učenci, ki jim je bilo usojeno, da so morali hoditi med okupacijo v šolo, so bili res obžalovanja vredni. Njihovo znanje je bilo enako ničli. Bili so popolnoma podivjani. Temu se ni za čuditi, saj so učenci sami izjavljali, da so se pod švabskimi učitelji učili samo petja in telovadbe.

Število učencev po osvoboditvi je bilo 184. Vsi so bili v dveh oddelkih. O rednem pouku ni bilo govora. Šele proti koncu šolskega leta 1944/45 je bilo mogoče določiti učence po razredih.

Vedenje učencev se je izboljšalo. To se je doseglo s prepričevanjem. Podivjanost, ki je bila posledica okupatorjevih metod, je izginjala.«

V naslednjem šolskem letu šolski upravitelj Napast s stanjem še ni bil zadovoljen: »Slabi so učni uspehi v razredu. Vzrok je iskati v izredni malomarnosti nekaterih staršev, ki niso pošiljali svojih otrok redno k pouku. Saj je izmed 44. ponavljavcev kar 23 učencev neredovanih. Največji izgovor staršev je bil ta, da deca ni imela kaj za obleči in obuti. Res je, da so bili nekateri taki primeri. A v glavnem je bil pomanjkanje obleke in obutve izgovor. Vsi opomini, vse prepričevanje ni pomagalo.«

Tudi s pasivnostjo krajanov se Napast ni mogel sprijazniti:

»11. 11. 1945 so se vršile prve volitve v ustavodajno skupščino. Vsi narodi Jugoslavije so se volitev skoraj 100 % udeležili. V tem kraju je ljudstvo nasledlo raznim prišepetovalcem in je bila udeležba izredno majhna, le 33 %. Redki so krajevni odbori, ki bi izkazali tako majhno udeležbo. Kljub temu je bila volilna zmaga v državi tako prepričevalna, da so agenti domače in tuje reakcije utihnili in se dolgo časa niso znašli.

Novoizvoljena zvezna skupščina je 29. novembra, ob obletnici zgodovinskega zasedanja v Jajcu, soglasno proglasila republikansko ureditev države, prvič v zgodovini narodov Jugoslavije. Proglašena je bila Federativna ljudska republika Jugoslavija, dinastija Karađorđevićev odstavljena.«

26. 2. 1942 je bil v šoli sestanek zaradi agrarne reforme: »Zbor se je vršil pod parolo: Zemljo tistemu, ki jo obdeluje. Zemljo je dobilo 42 agrarnih interesentov. Ostali so bili odklonjeni, ker niso bili upravičeni do zemlje. Predsednik okrajne komisije za reformo je pozval vse tiste, ki so dobili zemljo, da naj jo obdelajo vestno, da bodo imeli oni in skupnost od tega koristi. Zadovoljnih in veselih obrazov so ljudje odhajali. Dobili so zopet nov dokaz, da današnja ljudska oblast ne misli samo obljubljeni, kakor se je to delalo v stari Jugoslaviji, ampak da se je lotila z vso energijo dela, da dosledno izvaja ukrepe, ki imajo namen zagotoviti narodom FLRJ boljše življenje.«

S šol. letom 1946/47 so bili sprejeti novi učni načrti, ki so bili dokaj obsežni. Ob pomanjkanju knjig je bilo poučevanje oteženo. Primanjkovalo je tudi učiteljev. Kljub težavam so bila pričakovanja izpolnjena, učni uspeh v štirih oddelkih in petih razredih zadovoljiv.

To so bili optimistični časi izgradnje porušene domovine, pionirskih in mladinskih organizacij, kurirčkove pošte, ki so jo učenci ponosno prenašali kot spomin na kurirje med vojno, čas velikih spektaklov Titove štafete ob dnevih mladosti ...

Vzgoji učencev so posvečali veliko pozornost. Biti pionir je pomenilo: **prijazen, iskren, olikan, natančen, iznajdljiv, resnicoljuben**. Cicibane so sprejemali med pionirje ob takrat najpomembnejšem

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

prazniku - dnevu republike, ki so ga 29. novembra z velikimi svečanostmi praznovali povsod v Jugoslaviji.

Pionirji so izvajali številne akcije. Leta 1947 so npr. za dijaški dom v Rogaški Slatini zbrali 243 kg jabolk in 193 kg krompirja. Za novoletno jelko so zbrali 257 jajc. Sodelovali so tudi pri iskanju krompirjevega koloradskega hrošča.

Kljub temu, da šola ni ustrezala stavbnim, zdravstvenim in pedagoškim predpisom in kljub zahtevam šolskega upravitelja, da se zgradba temeljito adaptira, so bile zahteve tudi v šol. letu 1950/51 zavrnjene. Škoda naj bi bilo denarja za staro stavbo, zato so začeli razmišljati o novogradnji šole. Odobreni so bili le krediti za najnujnejša popravila. Pouk je potekal v treh izmenah.

Državna <i>mešana</i> osnovna šola <i>Kostrivnica</i>					
Razred: <i>V.</i>			Šol. leto 19 <i>49</i> / <i>51</i>		
Oddelek: <i>2.</i>			IZKAZ		
o šolskem napredku v 2 letu					
Predmet	Poletje		Vedenje		
	I.	II.	I.	II.	
Slovenski jezik	<i>ob</i>	<i>ob</i>	I. <i>5 odl</i> II. <i>5 odl</i>		
	<i>3</i>	<i>3</i>	Zamujeni dnevi		
Matišinski jezik			o.	n.	Skupaj
			<i>1</i>	<i>1</i>	<i>2</i>
			I.	II.	<i>4 5</i>
			Letni uspeh:		
			<i>dobro</i>		
Računstvo	<i>ob</i>	<i>ob</i>	Za prestop v višji razred je sposoben		
	<i>3</i>	<i>3</i>	Izkaz izdan:		
Petje	<i>oal</i>	<i>oal</i>	I. <i>15. 1. 1951</i>		
	<i>5</i>	<i>5</i>	II. <i>24. 6. 1951</i>		
Telesna vzgoja	<i>oal</i>	<i>oal</i>	Razrednikov podpis:		
	<i>5</i>	<i>5</i>	I. <i>Magriček</i>		
Lepopis	<i>nd</i>	<i>nd</i>	II. <i>Magriček</i>		
	<i>4</i>	<i>4</i>	Podpis staršev-namestnikov:		
<i>Branje</i>	<i>ob</i>	<i>ob</i>	I. 		
	<i>3</i>	<i>3</i>	II. 		
<i>Pisanje</i>	<i>ob</i>	<i>ob</i>	I. 		
	<i>3</i>	<i>3</i>	II. 		

Iz izkaza je razvidno, da je bila v šolskem letu 1950/51 v Kostrivnici Državna mešana osnovna šola.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V šolskem letu 1953/54 so na novo odprli šesti oddelek, v katerem so bili učenci 6., 7. in 8. razreda. V tem kombiniranem razredu se je gnetlo kar 29 učencev. Ostali razredi so bili samostojni. Tedaj je bilo na celi šoli 226 učencev. Končno je bilo v tem letu tudi število učnega osebja polnoštevilno.

2. Učenci po razredih, spolu in uspehu na koncu šol. leta 1953/54.

Razr.	Skupno š. uč. na koncu š. l.			Štev. uč., ki so dosegli: razr.						Uč., ki niso dosegli razr.					
	sk.	m.	š.	z oceno			skupaj			skupaj		skupaj			
				dob	red	m.	m.	š.	sk.	m.	š.	sk.	m.	š.	
<i>š. I-VI</i>	221	115	106	19	41	84	34	128	88	90	40	3	43	28	16
<i>I.</i>	39	21	18	5	5	16	4	30	16	14	8	1	9	5	4
<i>II.</i>	40	20	20	6	10	12	7	35	18	17	5	4	5	2	3
<i>III.</i>	48	32	16	4	10	15	7	36	23	13	12	4	12	9	3
<i>IV.</i>	33	14	19	2	4	14	3	26	9	17	6	1	7	5	2
<i>š. I.-IV.</i>	160	87	73	17	29	60	21	127	66	61	31	2	33	21	12
<i>V.</i>	33	18	15	2	7	14	4	27	15	12	6	4	6	3	3
<i>VI.</i>	19	16	13	4	2	6	8	16	4	12	2	1	3	2	1
<i>VII.</i>	8	3	5	4	3	3	1	7	2	5	1	4	1	1	4
<i>VIII.</i>	1	1	4	4	4	1	4	1	1	4	4	4	4	4	4
<i>š. V.-VIII.</i>	61	28	33	2	12	24	13	51	32	29	9	1	10	6	4

V Kostrivnici, 15. oktobra 1954

Uprav. šole:
Štajnar

Predmetnik so na nižji stopnji sestavljali naslednji predmeti: slovenski jezik, branje, spoznavanje prirode in družbe, računstvo in geometrija, risanje, pisanje, petje, telesna vzgoja. Na višji stopnji pa so poučevali: slovenski jezik, spoznavanje prirode, spoznavanje družbe, računstvo in geometrijo, risanje, petje, telesno vzgojo, nemški jezik, gospodinjski pouk in v sedmem razredu tudi fiziko. V vseh razredih je imelo pomembno mesto vedenje, ki je bilo ocenjeno s številčno oceno. Verouk se v šoli seveda ni več izvajal, ker so po 2. svetovni vojni cerkev ločili od države.

Pritekla je voda in zasvetila elektrika

V letu 1954 je tako kot vas tudi šola dobila vodovod, leto prej pa še elektriko. Upravitelj šole Anton Napast je navdušen zapisal: »In sedaj, ko imamo vodovod ter električno razsvetljavo v šoli in smo z radijskim aparatom v stiku z ostalim svetom, sedaj komaj je Kostrivnica službeno mesto, ki si ga je vredno želeli!«

V šoli so bile še vedno le tri učilnice, število učencev pa je naraščalo. Prvi trije razredi so imeli pouk v treh izmenah, ostali pa v dveh. Glede na število učencev je bila šola primerna za popolno osemletko, prostorski pogoji pa tega niso dovoljevali. Zato bi se naj za šolskega upravitelja postavila nova stanovanjska hiša, njegovo šolsko stanovanje pa bi se preuredilo v učilnico in kabinet.

To se je uresničilo šele v decembru 1963.

*Učenci od 4. do 8. razreda in učitelji v šolskem letu 1962/63
na izletu v Zagrebu.*

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V občini Šmarje pri Jelšah, kamor je Kostrivnica spadala, so pripravljali reorganizacijo šolske mreže. Manjše šole naj bi se priključile centralnim šolam in bi se v bodoče imenovalle podružnične šole. Poleg teh šol bi obstajale še »razvite šole«, ki bi bile samostojne, brez podružnic, imeti pa bi morale osem samostojnih oddelkov in osem samostojnih razredov. Ker je tem pogojem kostrivniška šola zadostila, je v letu 1963/64 postala popolna osnovna šola.

V šolskem letu 1964/65 je imela šola v dveh izmenah osem samostojnih oddelkov z 245. učenci. V višjih razredih je prišlo do uvedbe predmetnega pouka.

Pedagoški svetovalec je v tem letu šolo seznanil o učnem uspehu. Iz tabele, ki jo je sestavil Zavod za prosvetno-pedagoško službo je bilo razvidno, da je bila kostrivniška šola, kljub težkim delovnim pogojem, po uspehu najboljša v občini Šmarje pri Jelšah.

Pomembno vlogo so imeli tudi šolski odbori. Ti niso imeli prijetnega dela. Iz sredstev svojih občin, ki so se financirale iz davkov, so morali zagotoviti materialna sredstva za šolo. Ker je bila občina Kostrivnica med revnimi občinami, sredstev za šolo seveda nikoli ni bilo dovolj.

Dolgoletni in zelo aktivni predsednik odbora je bil Vinko But iz Zg. Kostrivnice. Ta je ob koncu šolskega leta najuspešnejšim učencem podeljeval knjižne nagrade. Šolsko leto so vedno zaključili zelo svečano v prosvetni dvorani. Vselej je nastopil pionirski pevski zbor, ki ga je vodila Vida But – Pohar. Sicer pa je nad kvalitetno izvedbo programa budno bdela Cita Lipnik.

Šolski odbori so bili leta 1966 ukinjeni. Zamenjala jih je delovna skupnost.

Leta 1966 so ustanovili kmetijski krožek. Takrat je s poučevanjem pričel Karel Lipnik, ki je bil sprva kmetijski tehnik, vpisal pa se je na višjo pedagoško šolo, predmetno skupino biologija – kemija.

Prvič je začela v spomladanskih mesecih delovati tudi mala šola, ki jo je vodila Danica But – Grobin. Starši so to novost pozdravili, saj so se učenci jeseni hitreje vklopili v šolsko delo.

Ustanovila se je Skupnost osnovnih šol celjske regije, kamor je pristopila tudi kostrivniška šola.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V tem letu je prišlo do ustanovitve Krajevne skupnosti Kostrivnica. Njen predsednik je postal Vinko But, ki je bil tudi član šolske delovne skupnosti.

Jugoslavija se je znašla v resnih gospodarskih težavah. Sprejeta je bila nova gospodarska reforma, uveden je bil nov dinar (100 starih za 1 novi dinar).

I Z V E N Š O L S K A Z A D O L Ź I T E V, O Z I R O M A M E N - T O R S T V A	
Priimek in ime mentorja	Področje dela
But-Grobin Danica	Učila
But-Pohar Vida	Pionirski pevski zbor in učit. knjiž.
Lipnik Cita	Dramatsko sekcijo in organizacija pros.
Lukežič Marjan	Mladinska organizacija
Lukežič-Koprivec Štefanija	Pionirska organizacija
Napast Anton	Mladinski tisk
Recelj Karolina	Pomladek RK

=====

ORGANIZACIJA KROŽKOV

V minulem šolskem letu smo prvič organizirali razne krožke, ki so jih vodili:

- Bezenšek Hedvika in But-Grobin Danica: Lutkovni krožek.
- But-Pohar Vida: Folklorni krožek.
- Bezenšek Hedvika in Lukežič Marjan: Fotografski krožek
- Lipnik Cita: Gospodinjski krožek
- Lipnik Karel: Šahovski in kmetijski krožek.

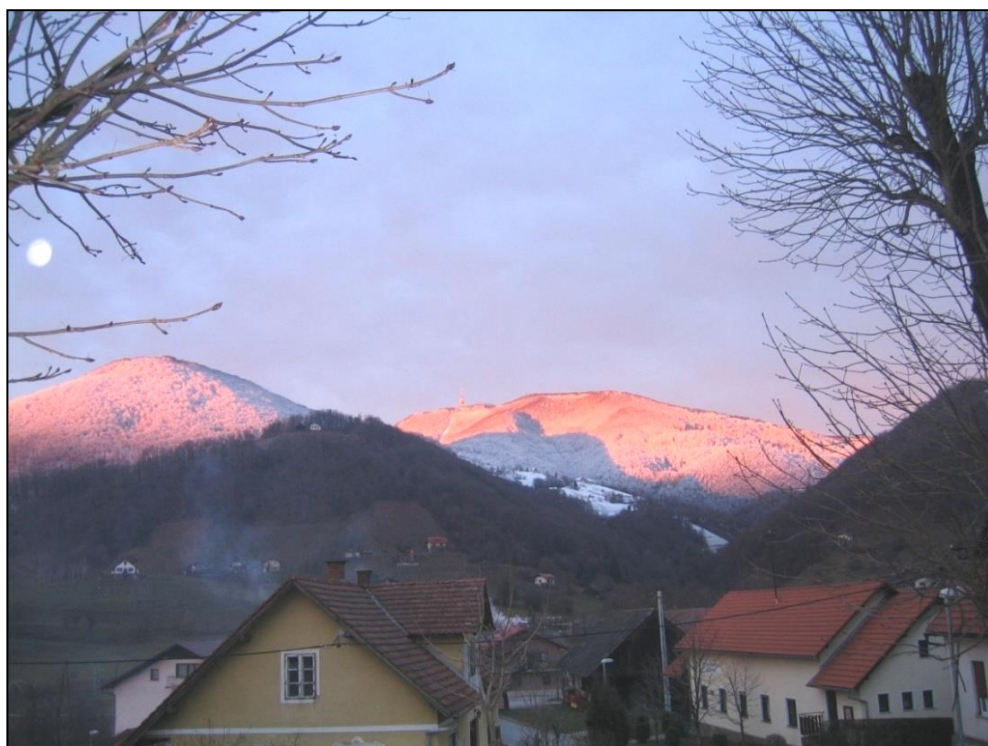
V letu 1966/67 so prvič uvedli krožke.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Leta 1968 je šola postala pravni lastnik prosvetnega doma, ki je bil v zelo slabem stanju. Ta zgradba naj bi služila kot telovadnica, v njej pa bi se izvajal še tehnični pouk.

Ker so od uspelega referendumu namenili sredstva tudi za obnovo šole, so se temeljita popravila na šoli izvedla leta 1969. Tla na podstrešju so prevlekli s posebno maso. Naredili so nove stopnice, vendar so bile slabo izdelane. V vseh učilnicah so položili parket in suha stranišča končno zamenjali z angleškimi. Za popravilo prosvetnega doma je zmanjkalo sredstev.

Prosvetni dom je bil delno prenovljen šele leta 1974.

Danes je zgradba, kjer je bil včasih prosvetni dom, vzorno urejena (na gornji sliki desno). Z denacionalizacijo je pravni lastnik postala Cerkev. Z dovoljenjem kostrivniškega župnika Viktorja Vratariča se je lastništvo preneslo na Društvo upokojencev Kostrivnica. Ti so, pod vodstvom prizadevnega predsednika Franca Buta, v obnovo vložili 12.730 delovnih ur in so eni redkih društev v Sloveniji, ki se lahko pohvalijo s svojim domom.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V šolskem letu 1969/70 se je prvič začelo govoriti o prešolanju učencev od 5. do 8. razreda v Rogaško Slatino ali Šmarje pri Jelšah. Šola je takrat štela 222 učencev. V celjskem okraju je to predstavljalo najmanj šolske površine na enega učenca. V primerjavi z drugimi šolami so bili seveda v neenakopravnem položaju. S prešolanjem učencev predmetne stopnje se je ponujala možnost odprave dvoizemskega pouka. V Rogaški Slatini so takrat začeli z gradnjo nove šole v Ratanski vasi. Sredstev za dograditev novega trakta, ki bi rešil prostorsko stisko ali celo za novogradnjo kostrivniške šole seveda ni bilo. Starši nad tem predlogom nikakor niso bili navdušeni. Tudi učiteljski zbor je temu nasprotoval.

Kostrivnica leta 1970

V naslednjih štirih letih so se nad tukajšnjo šolo zgrinjali temni oblaki. Tri dni pred začetkom šolskega leta 1970/71 je moral dolgoletni ravnatelj Anton Napast zaradi srčnega infarkta na bolniško in nato v pokoj, upokojila se je tudi zelo delovna učiteljica Karolina Recelj.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Učiteljica, ki je pred tem delala le s polovičnim delovnim časom, je morala na operacijo srca, en učitelj pa je dobil živčni zlom. Nove delovne moči so na šolo prihajale počasi, zato je bila dodatna obremenitev obstoječih učiteljev ogromna.

Vodenje šole je leta 1970 prevzel Karel Lipnik, eno leto kot vršilec dolžnosti ravnatelja, naslednja tri leta pa je bil zadnji ravnatelj OŠ Kostrivnica.

V šolskem letu 1973/74 se je v Rogaško Slatino prešolal šesti razred. Podan je bil predlog, da se kostrivniška šola upravno priključi Rogaški Slatini. Učiteljski zbor OŠ Kostrivnica je sprejel sklep, da šola še naprej ostane samostojna, soglašal pa je s predlogom o upravni združitvi kostrivniške šole z osnovno šolo v Rogaški Slatini.

Učiteljski kolektiv v šolskem letu 1973/74 od leve proti desni: Danica But, Marija Šket, Vida But, Ljerka Pavlovič, Karel Lipnik, Emilija Keču – Leskovar, Amalija Marenčič, Cita Lipnik, Zlatka Šrimpf, Hedvika Lipnik

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

20. 6. 1974 je dobršen del Slovenije zamajal potres, ki je imel epicenter v Zibiki. Šolska zgradba je bila poškodovana, učilnice so dobile podpornike. Komisija za odpravo potresa je ugotovila, da so učenci v dotrajani stavbi v življenjski nevarnosti.

V šol. letu 1974/75 je kostrivniška šola prenehala obstajati kot samostojna osnovna šola. Postala je podružnica z nazivom: Osnovna šola »Boris Kidrič« Rogaška Slatina, podružnica Kostrivnica.

Starši seveda z novo organizacijo šolske mreže niso bili zadovoljni, a drugačna rešitev v tistem času ni bila možna.

Kostrivniška šola leta 1974

Pedagoško vodenje je prevzela **Danica But**. Več let je bila zelo uspešna pri mentorstvu pionirske hranilnice, saj so pod njenim vodenjem učenci šest let zapored zmagovali na tekmovanjih mladih varčevalcev. Dobljena denarna sredstva so pridno varčevali za gradnjo nove šole. V ta namen so se zbirala tudi sredstva iz obresti šolske hranilnice. Tovarišica Danica je bila aktivna tudi v tedanjih družbeno-političnih organizacijah ter

nepogrešljiva pri pisanju zapisnikov na sejah Sveta krajevne skupnosti in društvih. Z veliko vnemo je izpolnjevala šolsko kroniko. Leta 1980 je prejela priznanje PGD Kostrivnica za požrtvovalno delo pri gradnji gasilskega doma. Za izjemno delo na področju gasilstva je prejela več priznanj in odlikovanj. KS Kostrivnica je njeno skrbno delo nagradila s priznanjem za prizadevnost, sodelovanje in vključevanje šole v okolje.

KS Kostrivnica je leta 1980 s priznanjem nagradila tudi **Vido But**. Priznanje za prizadevno delo ji je leta 1985 podelila še Socialistična zveza delovnega ljudstva. Tudi ta učiteljica je, kot duša in srce kulturnega ter družabnega življenja v kraju, pustila neizbrisen pečat.

V septembru in oktobru je avtobus vozil v kostrivniško šolo učence in učitelje iz Zibike. Njihovo šolo je potres povsem uničil, nova pa še ni bila zgrajena. Zato so imeli domači učenci pouk v popoldanskem času.

Zanimiv je podatek, da učenci, ki so bili ocenjeni s slabšimi ocenami, na slovesnosti ob zaključku šolskega leta niso dobili izkaza. Prejeli so le obvestilo, da so po Zakonu o šolstvu dolžni obiskovati pouk med poletnimi počitnicami najmanj po 10 ur iz vsakega slabo ocenjenega predmeta.

V šolskem letu 1975/76 so nastale spremembe pri ocenjevanju vzgojnih predmetov in vedenja. Pri likovni, glasbeni in telesni vzgoji je številčne ocene nadomestila tristopenjska ocenjevalna lestvica: zelo uspešno, uspešno in manj uspešno. Vedenje se je ocenjevalo z ocenami: vzorno, primerno in manj primerno.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Prireditve so popestrili nastopi folklorne in ritmične skupine pod mentorstvom neutrudne Vide But.

Sanje o novi šoli postanejo resničnost

Svet KS Kostrivnica je začel z intenzivnimi aktivnostmi za izgradnjo nove šole. Predsednik Krajevne skupnosti je bil takrat prizadevni Franc But, ki ima ogromno zaslug, da je do nove šole in vrtca sploh prišlo.

Denarna sredstva so zbirali na različnih nivojih, več let je zbiranje prispevkov potekalo tudi po vseh gospodinjtstvih v kraju.

Jurij Kamenšek, Franc But in Franc Drobne na lokacijskem ogledu za novo šolo leta 1974

21. 11. 1976 je bil izveden referendum o samoprispevku. Krajanji so ga podprli z veliko večino. 53 % zbranih sredstev so namenili za komunalno dejavnost, 45 % pa za novo šolo.

Leta 1979 je bil položen temeljni kamen za novo šolo na zemljišču, ki so ga kupili od Alberta Ogrizka.

1978. so se vse osnovne šole v občini Šmarje pri Jelšah združile v VIO. Prvi direktor te vzgojno-izobraževalne organizacije je postal Franc Bizjak, nasledil ga je Franc Drobne.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

*Govaršiče drvinno podpornik v 1. nadredu, da bi ta stoba še
vrednejša voh preselitve v novo stavbo.
Vid leve proti desni: Darinka Turček, Vela But, Stevanika Jus-
nik in Tamara But.*

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Leto 1980 je zaznamovala smrt Josipa Broza - Tita, predsednika Socialistične federativne republike Jugoslavije. Kaj je Tito pomenil takratnim državljanom Jugoslavije, najbolje ilustrirajo tile stavki iz kronike: »Odslej so naše misli, naša ljubezen in naša srca ob njem in z njim. Pogovarjamo se le o njem, o našem Titu. Neizmerno smo žalostni. Vsi. Ob dnevih žalovanja nimamo prostih dni. Zbiramo se v šoli. Pogovarjamo se o njem in spremljamo preko TV ekranov njegovo zadnjo pot. (Barvni televizor je šoli začasno posodila učiteljica.)

Življenje teče naprej. Naše misli pa se kljub temu ne morejo odtrgati od tistega turobnega osmega maja, ko smo se poslovili od našega Tita. Ob njegovem slovesu so se, kot to nikoli doslej v zgodovini, zbrali državniki vsega sveta. Vsaj za hip so pozabili na spore, nesporazume in ideološke razlike, da bi se poklonili našemu voditelju. Ko so zagrmeli topovi in zatulile sirene, je vsa dežela obnemela v globoki žalosti. Novinarji vsega sveta so z velikim spoštovanjem poročali, kako smo se poslovili od svojega predsednika.

Tudi na naši šoli je bila odprta žalna knjiga. Potovala je po vseh naših TOZD-ih, kamor so se vpisali vsi, ki so žalovali za našim Titom.«

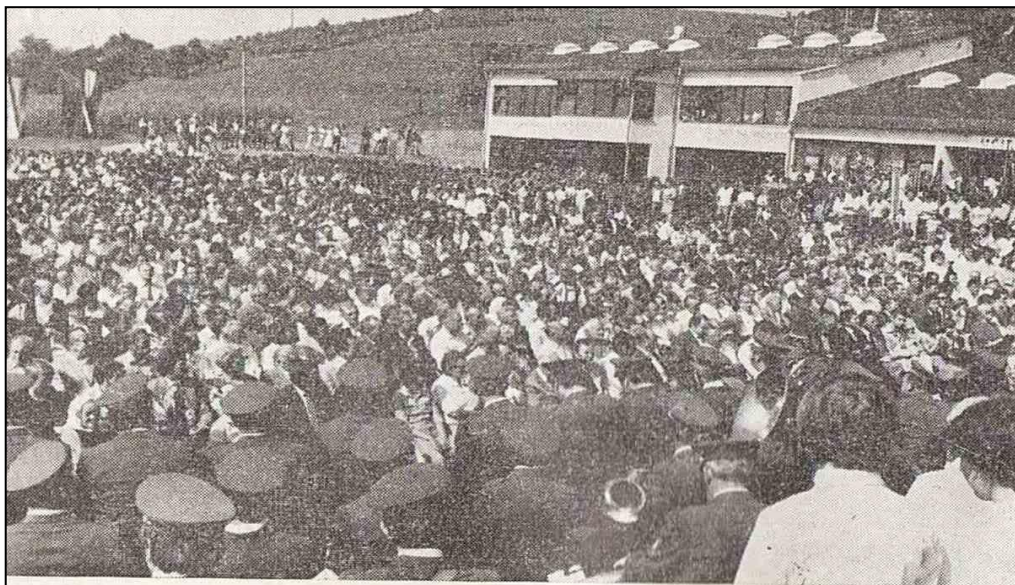
Učenci in kolektiv z žalno knjigo ob Titovi smrti

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Spomladi 1980 so potekala zaključna dela na novi šoli. Za izgradnjo je bilo, poleg že omenjenih denarnih prispevkov, opravljenih ogromno prostovoljnih delovnih ur s strani krajanov in šolskega kolektiva.

7. 9. 1980 je napočil težko pričakovani dan otvoritve nove šole. Kako neizmerno so bili krajanji in drugi veseli nove pridobitve, pričča množica obiskovalcev na otvoritvi, objavljena v glasilu Bohor žari.

Nov korak k napredku — otvoritev nove šole v Kostrivnici

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

OBISKALI SMO KRAJEVNO SKUPNOST KOSTRIVNICA

TUDI POD BOČEM JE ŽETEV LAHKO BOGATA

V praznično odeti Kostrivnici bodo odprli novo šolo

OTROCI KONČNO POD VARNO STREHO

FRANC BUT, predsednik skupščine krajevne skupnosti Kostrivnica: "Nacrtov irnarno v naši krajevni skupnosti še veliko. Prva naloga bo elektrifikacija zasebkov, ki so zasenkrat še brez električnega toka. Dalje pa si bomo še prizadevali, da bi ure dili ali asfaltili še čimvee vatkin in lokalnih cest."

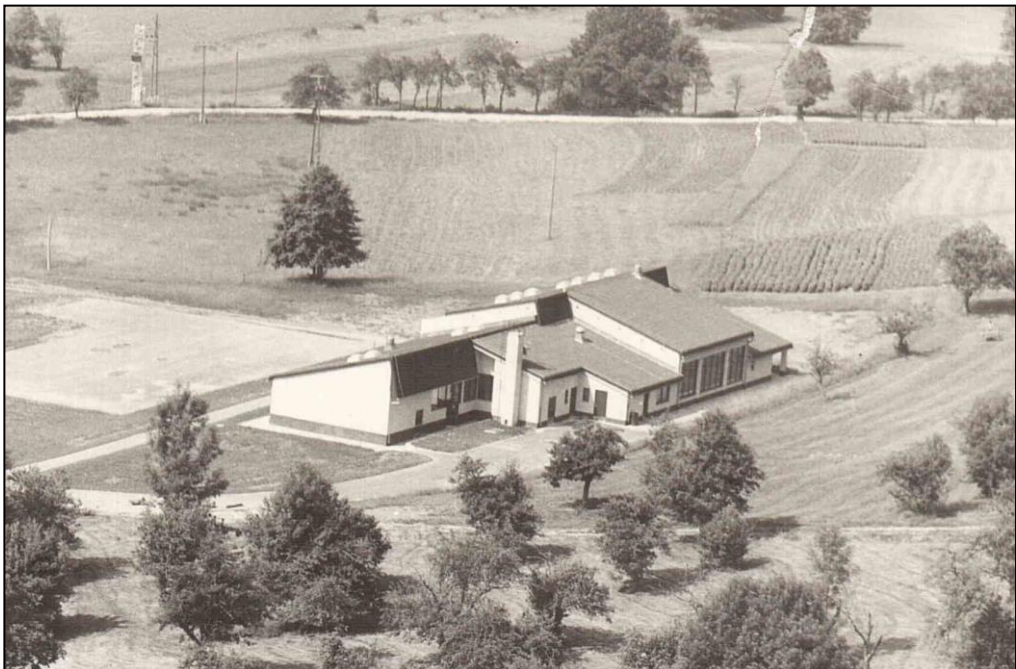
O HITREM RAZVOJU PRICAJO CESTE

Očtani krajevne skupnosti Kostrivnica so bili med prvimi v šmarški občini, ki so dokazali, da se da s skupnim delom marsikaj pridobiti. Že leta 1971 so s prostovoljnim delom in prostovoljnimi prispevki utrdili in asfaltili cesto od Podplata do Kostrivnice, dolgo dva kilometra. Občinska skupščina jim je tedaj namenila še dvaideset starih milijonov kredita, ki so ga izplačali leta 1976. Krajani pa so delali na cesti 3600 prostovoljnih delovnih ur. Čez dve leti, torej leta 1973, so občani kostrivniške krajevne skupnosti znova stopili v akcijo. Zagnali so se v utrjevanje in obnavljanje ceste Kostrivnica-Boč, dolgo cest in polkilo-

dajejo tudi jini še lepši amreč močasi, tako da adnjih letih o temeljito ga pa je potudi stavbo e v Kostriv o morali na preči, da je nekaj časa zavetje Tudi gaill ob potrenu an, zraven veža v Ko se bilo torej katastrofal- viti. Kraja- upnosti so z delom- to obnovili ko do doma ti material, ali za obno-

Objava v Celjskem tedniku, september 1980

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Takratna vodja šole in kronistka Danica But je navdušeno zapisala: »Novi šolski prostori so bili čudovito urejeni! Krasila jih je množica lončnic, katere so darovali naši starši. Darovalcev je 38. Delovne akcije za ureditev šolske okolice in čiščenja šolskih prostorov, ki je potekala od 18. 8. do 5. 9., se je udeležilo 522 prostovoljcev – staršev in mladih. Imena teh hrani spominska knjiga.«

Leto kasneje je postala celodnevna osnovna šola. Pouk je potekal od 7.45 do 15. ure. Pri usmerjanju prostega časa so pomagali tudi nekateri starši.

Učenci in učitelji v celodnevni osnovni šoli niso bili aktivni le pri pouku, temveč so predstavljali tudi gibalo kulturnega življenja. Osem let so izdajali glasilo Žuborenje izpod Boča. V šolskem letu 1981/82 so imeli izven šole kar 15 javnih nastopov. Poleg obeležitve vseh državnih praznikov so izvedli komemoracijo pred spomenikom NOB in nastopili še na taboru mladincev na Boču, ob srečanju etnologov in folklornikov Jugoslavije, srečanju nekdanjih borcev in aktivistov, ob obisku krajanov iz Zg. Ložnice pri Slovenski Bistrici, sprejemu kurirčkove torbice, sprejemu zvezne štafete, na prireditvi ob dedku Mrazu, dnevu žena v Kostrivnici ter za kolektiva Zdravilišča in KORS-a Rogaška Slatina, za ostarele v domu počitka Šmarje pri Jelšah, mentorje in pionirje hranilničarje Ljubljanske banke v Radovljici, na otvoritvi spominskega parka »88 dreves za tovariša Tita« in ob 50. obletnici PGD Kostrivnica.

Spremembe

Na pobudo partizanskih aktivistov in kurirjev bivšega okraja OF Rogatec, na podlagi statuta Občine Šmarje pri Jelšah in sklepa Sveta šole Boris Kidrič Rogaška Slatina je 1983. leta šola dobila obsežni naziv: TOZD OŠ »Boris Kidrič« Rogaška Slatina, podr. OŠ »Oton Kovačič« Kostrivnica.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V šolskem letu 1988/89 je bila na pohodu mornarska moda, zato je bil program ob zaključku izveden v mornarskih oblačilih.

Učiteljski kolektiv od leve proti desni: Manja Kores, Danica But, Marta Strniša, Martin Druškovič, Lidija Sinkovič, Darinka Turnšek in Marjana Plemenitaš.

Spredaj učenci: Jernej Jakop, Sandi Ivekovič, Milan Plavčak, Damjan Tadina, Marko Jagodič, Andreja Bah, Janja Plavčak, Jožica Tadina, Marta Ogrinc in Sandra Petek.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V šolskem letu je postala podružnica novozgrajene šole Ratanska vas. Nosila je uradni naziv: TOZD OŠ Ratanska vas, podr. »Oton Kovačič« Kostrivnica.

Danica But, ki je kostrivniško šolo vestno vodila petnajst let, se je junija 1990 upokojila. Šolo od tedaj vodi Martin Druškovič.

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev so celodnevne šole začeli v slovenskem prostoru postopoma ukinjati. V Kostrivnici so bili še zadnji elementi celodnevne oblike dela odstranjeni 5. 2. 1990. Tudi kosil za učence ni bilo več.

V Sloveniji so bile v tem letu izvedene prve večstrankarske svobodne volitve. Na njih je največ glasov dobil DEMOS – združena stranka. Komunistična partija je izgubila monopolno oblast in na miren način sestopila z oblasti.

Socialistična republika Slovenija se je preimenovala v Republiko Slovenijo. Med jugoslovanskimi narodi so se začeli pojavljati najrazličnejši spori, socialna ogroženost prebivalstva je bila vse večja, število brezposelnih prebivalcev je naraščalo, podjetja so drvela v stečaj. V zasebni lasti so se začela ustanavljati manjša podjetja in trgovine.

Na dan so prihajale napake, ki naj bi jih zagrešili člani komunistične partije med dolgoletnim vladanjem. Vedno večjih kritik je bil deležen pokojni Josip Broz Tito. Potomci nekdanjih veleposestnikov, ki jim je bilo po 2. svetovni vojni na silo odvzeto premoženje, so zahtevali lastninsko pravico.

Na šolah je Pionirsko organizacijo zamenjala Skupnost učencev, besedi tovariš in tovarišica pa izrazi gospod učitelj in gospa učiteljica.

Od 18. do 28. 6. 1991 so se četrtošolci, tako kot v minulih letih, udeležili poletne šole v naravi v Portorožu. Njihovo veselje je skalila vojna, ki se je začela 26. junija z napadom Jugoslovanske ljudske armade na Republiko Slovenijo. Ta je bila takrat že suverena in samostojna, vendar je svet še ni priznal. Vsi učenci in spremljevalci so se kljub barikadam ter nevarnostim na poti srečno vrnili domov.

Dan pred napadom je bil sprejet sklep o neodvisni, samostojni in suvereni Republiki Sloveniji. Zvezna vlada je pod pritiski srbskih nacionalistov temu nasprotovala in prižgala zeleno luč jugoslovanski ljudski armadi. Ta je pod pretvezo zavarovanja zunanje meje in ohranitvi enotnosti Jugoslavije udarila po Sloveniji. Pri tem ni izbirala sredstev.

Ob srčni podpori in borbi naših prebivalcev se je vodstvo slovenske teritorialne obrambe agresorju uspešno postavilo po robu in vojno v desetih dnevih tudi dobilo.

Dolgo zaslepljena tujina je sprva podpirala in zahtevala le enotnost Jugoslavije. Končno je Evropska skupnost zagrozila Srbiji z gospodarsko in politično izolacijo ter napovedala mednarodno priznanje Slovenije.

Gospodarstvo je bilo v razsulu, Titove slike smo morali umakniti iz javnih prostorov, Slovenija je dobila novo zastavo in grb.

Vzgojno-izobraževalne organizacije so se preimenovala v zavode.

Slovenija je takrat štela 1.900.000 prebivalcev, od tega je bilo 70 % Slovencev. V desetih letih se je število prebivalcev povečalo za 74.000. Povprečna starost moških je bila 34, žensk pa 37 let.

Čez pol leta so se politične razmere začele odvijati z vrtoglavo naglico. V decembru so države zahodne Evrope priznale Slovenijo kot samostojno in suvereno republiko. Priznanju so sledile tudi ostale države. 22. maja 1992 so se mladi državi odprla vrata v svet – postala je članica Organizacije združenih narodov.

Šolsko leto 1992/93 ni bilo več razdeljeno na štiri, ampak samo na tri ocenjevalna obdobja. Prednost te novosti je v zmanjšanem številu ocen, ocenjevanje je napovedano, pred preizkusom se izvede ustno ali pisno preverjanje znanja. Preverjanje se ne ocenjuje, je le povratna informacija učitelju, učencem in staršem o usvojeni učni snovi. Ocene se zaključijo le ob koncu šolskega leta. Tako učenci v šolo prihajajo manj obremenjeni, strahu pred nenapovedanim spraševanjem ali nenapovedanimi preizkusi ni več.

Učitelji so lahko, na osnovi dokazil o uspešnem delu, začeli pridobivati nazive mentor, svetovalec ali svetnik. S pomočjo trajno pridobljenih nazivov napredujejo v višji plačilni razred.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Z ustanovitvijo samostojnih vzgojno-izobraževalnih zavodov je šola leta 1993 dobila nov naziv: VIZ II. OŠ Rogaška Slatina, podružnična šola Kostrivnica.

V letu 1993 je Slovenijo pestila največja suša v tem stoletju in druga najhujša v zadnjih 150. letih. Škoda v kmetijstvu je bila ogromna.

26. 6. 1994 je bila na šolskem igrišču prireditev ob dnevu državnosti in prazniku KS Kostrivnica. S kulturnim dogodkom je bila povezana tudi osrednja občinska proslava. To leto smo zadnjič praznovali kot občani Šmarja pri Jelšah.

Na referendumu za ustanovitev občin, 29. 5. 1994, so se kostrivniški krajanje odločili za Rogaško Slatino. Na območju bivše občine je nastalo pet novih: Rogatec, Rogaška Slatina, Šmarje pri Jelšah, Podčetrtek in Kozje. Leta 1997 je bila ustanovljena še nova občina Bistrica ob Sotli.

V šolskem letu 1997/98 je bil v Kostrivnici prvič odprt oddelek podaljšanega bivanja, ki učencem poleg varstva in pisanja domačih nalog nudi široko paleto različnih dejavnosti.

Razširitev šole

V letu 1997 je Jože Erjavec, takratni predsednik Sveta KS Kostrivnica, predlagal gradnjo nove telovadnice. Čeprav so krajan pred tem izglasovali samoprispevek, so bile želje o novogradnji v gospodarsko težkih časih dokaj utopične. Vendar je Občini Rogaška Slatina, z vztrajnim zavzemanjem župana mag. Branka Kidriča in vodje Oddelka za družbene dejavnosti Kristine Kampuš, uspelo pridobiti potrebna sredstva.

V šolskem letu 2001/02 je bila na šoli velika gneča. V improvizirani učilnici v knjižnici so se drenjali šestletni prvošolčki, saj smo tudi pri nas uvedli 9-letno OŠ. Šolsko delo je večkrat zmotil hrup delavcev, ki so gradili telovadnico, učilnico, sanitarne in druge prostore. Bremena težjih pogojev dela pa smo zaposleni in učenci zlahka prenašali, saj smo vedeli, da bomo naslednja leta uživali v novih prostorih. Športna vzgoja se ne bo izvajala več v jedilnici, kjer smo morali paziti na šipe, rože, ostre robove radiatorjev ...

Tudi 21 let stara šola je dobila povsem novo podobo. V celoti so zamenjali strešno kritino, dotrajana lesena zunanja okna in vrata so nadomestili s plastičnimi. Prenovili so fasado, tla v spodnji etaži in kurilnici. Vzpostavljen je bil vezni hodnik med vrtcem in jedilnico, kar je omogočilo dostop malčkom iz vrtca do telovadnice.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V isti zgradbi je pridobila svoje nove prostore tudi Krajevna skupnost Kostrivnica, ki je imela pred tem sedež v stari šoli.

Težko pričakovana pridobitev je bila predana svojemu namenu 21. 6. 2002.

Ker je šolski okoliš zelo razvejan, nekaj učencev iz našega okolja obiskuje bližnje šole.

Zaradi zmanjševanja števila učencev se je napovedovala uvedba kombiniranega pouka. Da bi se to preprečilo, je centralna šola nabavila kombinirano vozilo, ki učence iz oddaljenih vasi vozi v kostrivniško podružnico.

Kljub prizadevanjem se je število učencev v šolskih letih 2007/08 in 2011/12 toliko zmanjšalo, da je prišlo do uvedbe kombiniranega pouka, vendar se učenci družijo le pri vzgojnih predmetih. Poučevanje ostalih predmetov v ločenih oddelkih omogoča Občina Rogaška Slatina.

Vidnejši uspehi

V letih 1993 do 2001 je bilo izvedenih več odmevnejših projektov: Od zrna do kruha, Koline po kmečko, Od trsa do gorce, Ljudski običaji in dela, Vrelci mineralne vode, Na kmetiji je lepo, Voda - vir življenja, Legende izpod Boča, Varčevanje, Moja družina, Knjiga - naša prijateljica, Dober dan za lep dan, Bodi z menoj ... Večina projektov je bilo izpeljanih z vsemi učenci na šoli, nekateri pa v posameznih razredih. Pri pripravi in izvedbi so radi sodelovali tudi starši, stari starši in drugi.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

V šolskem letu 1996/97 so se pod mentorstvom Marte Strniša učenci uspešno pomerili v raziskovalnem delu. V raziskovalni nalogi Človek in gozd so se v Upravni enoti Šmarje pri Jelšah uvrstili na drugo mesto.

Pod mentorstvom Marjane Plemenitaš so bili v Veseli šoli naši učenci državni prvaki v letih 2002, 2003 in 2004.

Otroški pevski zbor se je leta 2006 pod mentorstvom Martina Druškoviča, kot najuspešnejši zbor na območni reviji, uvrstil na medobmočno revijo pevskih zborov.

Leta 2011 in 2012 so naši učenci dosegli zelo lepe uspehe na državnem tekmovanju za pokal logo. Pripravljali sta jih Klavdija Strniša in Petra Dragojevič.

Mladi planinci so izpeljali več nepozabnih izletov in planinskih taborov, na orientacijskih tekmovanjih pa leta 2004 in 2005 priplezali v sam državni vrh.

Mlade planince sta pri uspešnem delu usmerjala Darinka Turnšek in Jože Šepec. Šepec je pokrival delo na terenu, učiteljica Darinka je posredovala znanje planinske šole.

Planinska zveza Slovenije je za zaslužen in uspešno delo v planinski organizaciji Darinki Turnšek podelila Srebrni častni znak.

V letu 2011 je vodenje mladih planincev prevzela Klavdija Strniša.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Otroška folklorna skupina Vrelčki si je na državnih revijah ljudskih plesov, pesmi in običajev doslej priplesala dve srebrni in 13 zlatih priznanj. Kot zmagovalna skupina koroško-celjske regije se je leta 2010 uvrstila med osem najuspešnejših skupin v Sloveniji. Vrelčki so nastopili tudi v Mariboru na največjem slovenskem festivalu folklore – Folkartu in štirikrat na mednarodnem revijalnem srečanju folklornih skupin Na gregorjevo v Rogaški Slatini. Vodja mladih folklornikov je Martin Druškovič.

S spletom O Lemberžanih so se zavihтели med najuspešnejše v državi.

Vsako leto se udeležijo mednarodnega srečanja FS v Rogaški Slatini.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Da bi dosegli še bolj tesno povezanost med notranjimi in zunanji javnostmi ter povečali interes staršev iz tega šolskega okolja za vpis otrok v kostrivniško šolo, smo v šolskem letu 2006/07 oblikovali novo vizijo:

Podružnična osnovna šola Kostrivnica – vrec v srcu narave, kjer se prepleta sinergija z ustvarjalnostjo in kakovostnimi rezultati dela.

Izvedene so bile različne zanimive dejavnosti:

- Od letala do makete

- Eko dejavnosti so šoli prinesle eko zastavo.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- V Mavričnih srečanjih so zavzeto sodelovali člani Društva ljubiteljev likovnih ustvarjalnosti iz Rogaške Slatine.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Mavrični vikend

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Vzgoja za humanost navaja učence na pravilen odnos do starejših in pomoči potrebnih.

Likovna delavnica v Pegazovem domu Rogaška Slatina

Drobtinica sreče za društvo Sožitje

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Fit za zdravje

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- V mednarodnem projektu Comenius smo sodelovali s partnerskimi šolami iz Italije, Finske, Poljske in Turčije.

Štirje kostrivniški učenci so gostovali pri svojih vrstnikih na Finskem (prvi dve vrsti). Z njimi so bili ravnateljica II. OŠ Rogaška Slatina mag. Karla Škrinjarič, pomočnica ravnateljice Leonida Medved, vodja projekta Ksenija Šket in vodja podružnice Martin Druškovič.

Na Finskem se tudi pozimi vozijo s kolesi.

Ob hišah so praviloma savne.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- V božično-novoletnih delavnicah pridno sodelujejo starši in ostali krajani.

- Plod sodelovanja s Turističnim društvom Kostrivnica so tudi zanimive razstave. Izdelke radi pripravljajo v oddelku podaljšanega bivanja.

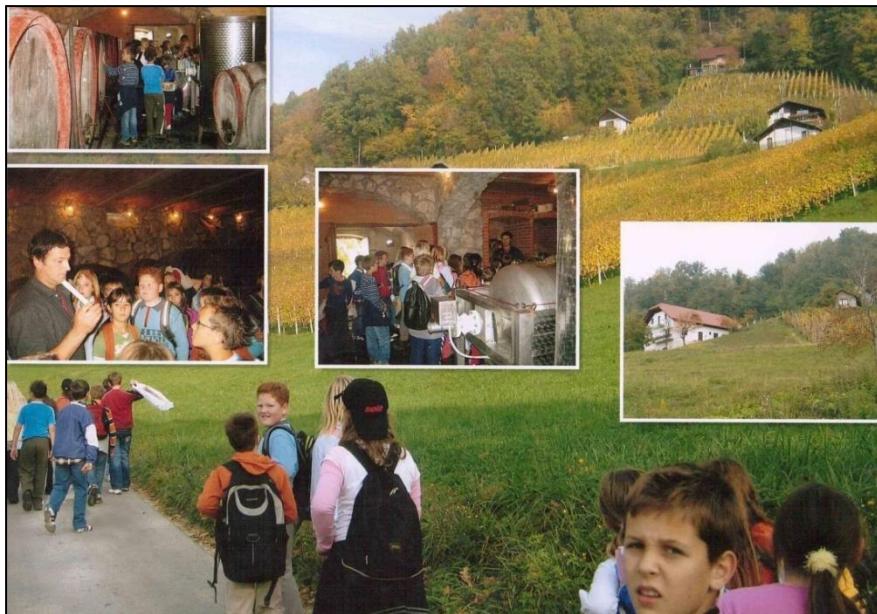
Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Spoznavanje različnih dejavnosti v kraju

Čebelarstvo Vita-med Posl

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

Turistično–izletniška kmetija Ogrizek

- Gledališka in ritmična skupina pod mentorstvom Marjane Plemenitaš in Tanje Pirš pripravljata zelo zanimive predstave.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Bralna pismenost

Obiskal nas je vsestranski umetnik Franci Černelč.

Za branje nas je navdušila 96-letna prababica Ana Vehovar.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Brez rednega sodelovanja prizadevnih domačih gasilcev seveda ne gre.

Poleg omenjenih dejavnosti so učenci in učitelji vpeti še v številne druge aktivnosti. Najrazličnejši dogodki dajejo potrebno energijo za delo in življenje šole. Sleherni prispevek posameznika je še kako pomemben. Šola je srce kraja, ki utripa, če zanj skrbimo vsi. Doslej je srce kraja v naročju krasnega okolja med delovnimi Kostrivničani vztrajno utripalo. Naj bo tako tudi v prihodnje!

Zapisani v srcu kostrivniške šole

Učiteljice in učitelji

ZAP. ŠT.	IME IN PRIIMEK	SLUŽBOVAL-A OD – DO
1	Franc Hofbauer	1820–1834
2	Bradač	1820–1834
3	Trefalt	1820–1834
4	Lakner	1820–1834
5	Wegund	1820–1834
6	Englert	1834–1862
7	Franc Kamnatnik	1834–1862
8	Anton Šket	1862–1867
9	Franc Kupnik	1867–1872
10	Martin Čokl	okt. 1872–1907
11	Ignac Čokl	služboval leta 1879
12	Terezija Čokl	1872–1907
13	Edom Blans	4. 3. 1875–1. 12. 1875
14	Valentin Štolcer	1. 10. 1878–1884
15	Anton Breger	1. 7. 1883–15. 9. 1883
16	Lucija Gaberšček	10. 11. 1883–april 1888
17	Albert Planer	5. 11. 1885–20. 4. 1888
18	Feliks Ekel	1888–1890
19	Josefina Sussan	1891–1893
20	Marija Melher	1893–1895
21	Ivan Mohorko	1895–1897
22	Ivan Brinšek	1897–31. 8. 1897
23	Marija Brinšek	1897–1. 11. 1897
24	Katarina Šac	nov. 1897–1901
25	Ivana Šerbet	1898–1. 11. 1912
26	Ignac Čokl	1. 11. 1901–1. 1. 1912
27	Amalija Martelam	1904–31. 8. 1904
28	Ana Rilger	1904–22. 3. 1905
29	Hans Osmetz (Janko Ozmec)	1907–1914

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

30	Amalija Podpečan	1912-?
31	Olga Kovačič	1908-1941
32	Marija Ogrizek	1. 11. 1916-1927
33	Janko Leban	1917 (nekaj mesecev)
34	Marija Ogrizek	23. 9. 1933-31. 8. 1952
35	Oton Kovačič	1918-april 1941
36	Ana Dolenc	22. 12. 1925-1. 4. 1927
37	Marija Röck	2. 9. 1927-1. 12. 1930
38	Marijana Kunej	31. 5. 1927-31. 7. 1928
39	Bela Horvat	12. 2. 1928-1. 12. 1929
40	Božena Macan	1. 12. 1931-31. 8. 1932
41	Vekoslav Perpar	23. 9. 1933- ?
42	Marija Kopic	1. 9. 1934-9. 10. 1938
43	Josip Jurančič	1. 9. 1938-28. 3. 1939
44	Janez Rauter	8. 9. 1939-1941
45	Harald Andree	24. 5. 1941-8. 6. 1943
46	Elizabeth Emmenoser	24. 5. 1941-10. 1. 1942
47	Ilse Wutholen	16. 6. 1941-?
48	Erich Fink	11. 7. 1941-?
49	Olga Orač	28. 7. 1941-19. 8. 1941
50	Herbat Gaudl	10. 1. 1942-16. 11. 1942
51	Doris Pahr	10. 1. 1942-?
52	Adam Wilhelm	9. 2. 1942-22. 2. 1942
53	Hubert Eisbacher	21. 2. 1942-?
54	Trude Neuberger	30. 4. 1942-1. 12. 1942
55	Josef Burda	15. 2. 1943-18. 5. 1943
56	Anton Napast	15. 7. 1945-27. 8. 1970
57	Milica Benčina	11. 11. 1946-15. 8. 1947
58	Anica Mraz	13. 11. 1946-25. 8. 1947
59	Marija Klanjšček	9. 9. 1946-7. 12. 1946
60	Ivan Krajcar	21. 1. 1947-1950
61	Ljudmila Lešnik - Senica	21. 8. 1947-25. 8. 1948
62	Anka Kojc	1949-1950
63	Sonja Petelinšek	1950-sept. 1950

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

64	Slava Šnuderl	1950–sept. 1950
65	Karolina Recelj	1953–1. 9. 1970
66	Vida But - Pohar	sept. 1950–31. 8. 1985
67	Cita Lipnik	sept. 1950–31. 8. 1974
68	Ida Šprajc	25. 8. 1952–31. 8. 1959
69	Irena Lohajner	1. 12. 1953–28. 8. 1958
70	Marija Mlinarič	1. 9. 1959–31. 8. 1963
71	Danica But - Grobin	1. 7. 1960–26. 6. 1990
72	Marija Lipnik	1. 9. 1960–31. 8. 1965
73	Hedvika Lipnik - Bezenšek	1. 9. 1963–31. 8. 1976
74	Marjan Lukežič	1. 9. 1965–31. 8. 1971
75	Štefanija Lukežič	1. 9. 1965–31. 8. 1968
76	Karel Lipnik	31. 1. 1965–31. 8. 1974
77	Amalija Marenčič	1. 9. 1967–jan. 1975
78	Marta Planinšek	1. 9. 1967–jan. 1970
79	Emilija Kegus - Leskovar	1. 9. 1971–31. 8. 1974
80	Anton Izanc	15. 12. 1970–31. 8. 1974
81	Marija Drogenik	1. 9. 1971–31. 8. 1979
82	Ljerka Pavlovič	1. 9. 1971–31. 8. 1974
83	Ivan Štruklec	1. 9. 1971–dec. 1972
84	Marija Šket	1. 9. 1973–31. 8. 1979
85	Zlatka Šrmpf	dec. 1972–31. 8. 1974
86	Stevanka Pušnik	1. 9. 1976–31. 8. 1980
87	Darinka Turnšek	1. 9. 1979–še dela na tej šoli
88	Sonja Grašar	1973 (nadomeščala V. But)
89	Manja Kores	1. 9. 1980–31. 8. 1988
90	Marta Trobec, sedaj Strniša	1. 9. 1981–še dela na šoli
91	Marta Weilguni	1. 9. 1981–31. 8. 1986
92	Anica Klobasa	1. 9. 1982–31. 5. 1984
93	Martin Druškovič	14. 1. 1985–še dela na šoli
94	Lidija Sinkovič	1. 9. 1985–31. 8. 1988
95	Marta Mastnak	1986, nadomešč. porodniške
96	Alenka Šipec	1. 9. 1986–31. 8. 1987
97	Marjana Plemenitaš	1. 9. 1986–19. 2. 1990; 1.9.2001–še dela na šoli

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

98	Romana Kocijan	1. 9. 1986–6. 10. 1986
99	Mateja Čatar	16. 10. 1986–26. 2. 1987
100	Doris Anderluh	26. 2. 1987–31. 8. 1987
101	Zdenka Kamenšek, sedaj Ižanc	2. 2. 1987–31. 8. 1987
102	Doroteja Pešič	19. 2. 1990–27. 5. 1995
103	Tanja Mikša, sedaj Pirš	27. 5. 1995–še dela na tej šoli
104	Marjana Gregorčič	1. 9. 1997–31. 8. 2010; 1. 9. 2011–še dela na tej šoli
105	Alenka Vodušek	1. 9. 2000–31. 8. 2001
106	Vida Medja	1. 9. 2001–31. 8. 2003
107	Jožica Žolgar	1. 9. 2001–31. 8. 2002
108	Natalija Horvat	1. 12. 2002–30. 8. 2010
109	Milena Vreš	1. 9. 2003–31. 8. 2004
110	Majda Zidar	1. 9. 2003–31. 8. 2004
111	Ksenija Šket	1. 9. 2004–31. 8. 2005
112	Alenka Klemenčič	1. 9. 2008–31. 8. 2009
113	Mojca Halužan	marec–junij 2010
114	Lovro Škrinjarič	4. 1. 2010–31. 8. 2010
115	Petra Dragojevič	1. 9. 2010–še dela na tej šoli
116	Klavdija Strniša	1. 10. 2010–30. 6. 2011

Na podružnici so delali ali še delajo tudi učitelji ter svetovalni delavci, ki so zaposleni na centralni šoli in dopolnjujejo svojo učno obveznost.

- Zgodnje učenje tujega jezika (angleščina, nemščina): Sanja Centrih, Jasna Čugalj, Mojca Halužan, Kornelija Jagodič, Andreja Mašera, Jožica Nuč, Barbara Štefančič, Ksenija Šket, Mateja Vidovič, Milena Vreš, Gabrijela Žagar.
- Športna vzgoja: Iztok Majcenovič, Petra Polajžer, Dragan Šučur.
- Družba: Igor Bahar.
- Didaktično–specialna pomoč: Karla Koradžija, Kristina Valjavec, Petra Železnik.
- Oddelek podaljšanega bivanja in jutranjega varstva: Ksenija Antolin, Mojca Kmetec, Dragan Šučur.

Kostrivniško šolstvo v objemu preteklosti

- Dodatna učiteljica pri pouku matematike: Jelka Županec.
- Otroški pevski zbor: Dalibor Bedenik.
- Svetovalno delo: Darinka Tihole, Frumencij Weilguni.

Vodje in kronisti šole v Kostrivnici:

Martin Čokl od okt. 1872 do 10. 4. 1906

Hans Osmetzh (Janko Ozmec) od 1907 do 1914

Olga Kovačič od 1914 do 1916

Janko Leban 1917

Oton Kovačič od 1918 do 1941

Harald Andree od 24. 5. 1941 do 8. 6. 1943

Marija Ogrizek od osvoboditve do 15. 7. 1945

Anton Napast od 15. 7. 1945 do 27. 8. 1970

Karel Lipnik (v.d. ravnatelj 1. 9. 1970, ravnatelj do 1974)

Danica But od 1. 9. 1975 do 4. 2. 1990

Martin Druškovič od 4. 2. 1990 do danes

Ravnateljice in ravnatelj centralne šole v Rogaški Slatini:

Milica Libnik od 1974 do 1981

Dora Petovar od 1982 do 1987 (I. polletje)

Marta Pelko od 1987 (II. polletje) do 1988 (I. polletje)

Jože Žnidarič II. polletje v šolskem letu 1988/89

Marija Andrenšek od 1989 do 1992 (I. polletje)

Antonija Deučman v šolskem letu 1992/93 (II. polletje)

mag. Karla Škrinjarič, spec. od 1. 9. 1993 do danes

Čiščenje kostrivniške šole, delo v kuhinji:

Marija Čakš, Erika Čebular, Marinka Čebular, Neža Drovenik, Milena Jus, Nada Karba, Mira Kovačec, Marija Lovrenčak, Anica Napast - Predan, Štefka Ogrizek, Kristina Planinšek, Marta Pobežin, Marta Rebič, Marta Smodej, Marina Stojnšek, Irena Strmšek, Albina Šket, Marija Štunf, Ana Vozlič.

Cvetovi sedanjosti skrivajo semena prihodnosti

Centralna šola zagotavlja kostrivniški podružnični šoli vse ustrezne materialne in kadrovske pogoje.

Od 1. 9. 1993 jo uspešno vodi ravnateljica mag. Karla Škrinjarič, spec., ki je v šolski prostor vpeljala veliko naprednih novosti.

Ena izmed njenih številnih idej je tudi vizija VIZ II. OŠ Rogaška Slatina:

 JE ŠOLA ODLIČNEGA				
ZNANJA		V E D O Ž E L J N O S T	VEDENJA	
Izbiranje osmišljenih informacij	Uporaba znanja v praksi		Pozitivni medosebni odnosi	Upoštevanje meja in discipliniranost
Učiti se učiti. Znati razporejati svoj čas. Izbirati med cilji in si znanje prizadevati.	Preizkušati svoja znanja in jih dopolnjevati. Znati delati z drugimi. Biti predan delu.		Medsebojno spoštovanje. Upoštevanje različnosti in hvaležnosti. Ničelna toleranca do nasilja. Vzajemno sodelovanje.	Ustvarjati red. Pedagoški mir. Sodelovalno učenje. Upoštevanje komunikacijskih veščin in miselnih procesov.
Je v okolje, turizem in k zdravju usmerjena šola.				
Učiti se, da bi znal.	Učiti se, da bi znal delati.	Učiti se, biti.	Učiti se, sodelovati, biti drug z drugim.	

Kostrivniška podružnična šola, ki v šolskem letu 2011/12 premore v petih razredih 57 učencev, ima dobre pogoje za uspešno izvajanje vseh oblik vzgojno-izobraževalnega dela.

Verjamemo, da se bodo cvetovi tudi v prihodnosti lepo razvijali in bogato obrodili.

Skrb za predšolsko vzgojo

Z otvoritvijo šole leta 1980 je bil za potrebe predšolske vzgoje urejen tudi nov kostrivniški vrtec, vendar svojega poslanstva ni začel opravljati takoj. Čeprav je bilo v predhodnih analizah ugotovljeno, da je otrok v teh krajih dovolj, starši svojih malčkov v vrtec niso vpisali. Za varstvo so raje poskrbeli sami doma.

Kostrivniška enota je v okviru VVO Rogaška Slatina začela delovati šele čez osem let. Prostori so bili takrat v celoti obnovljeni, nabavila se je nova oprema. Vpisanih je bilo 28 otrok, v popoldanski mali šoli pa še 19. Delo je potekalo v dveh skupinah. Prvi vzgojiteljici kostrivniške enote sta bili Mira Ciglar in Marjana Šrimpf, varuhinja Darinka Zobec, delo čistilke in varuhinje v starejši skupini je opravljala Danica Bauer. Za hrano je sprva skrbela šolska kuharica Marija Štunf, kasneje pa Marina Stojnšek. Organizacijski vodja enote od začetka do danes je Marjana Šrimpf. Ob otvoritvi kostrivniške enote je bila ravnateljica VVO Rogaška Slatina Majda Vešligaj, nasledila jo je Irena Žolger, sedaj pa z uspešnim vodenjem vrtca nadaljuje Metka Fenko.

Prva generacija otrok v kostrivniškem vrtcu

Kostrivniški vrtec je sprva nudil varstvo tudi ob sobotah. Ker pa je bilo za sobotno varstvo premalo zainteresiranih, danes deluje le med tednom med 5.30 in 15.30. Prizadevne vzgojiteljice so si že takoj na začetku zadale več nalog. Načrtovale so tesno sodelovanje s starši, krajsani, domačo krajevno skupnostjo, obrtniki, šolo, društvi in drugimi. Ob različnih priložnostih so obiskali starejše krajsane in jih razveselili s pesmico ter darilci.

V vrtcu so izvedene številne pestre aktivnosti. K sodelovanju so uspeli pridobiti tudi starše.

Pred vstopom v 8-letno OŠ so mali šolarji postali mini maturanti.

Doslej so se v kostrivniški enoti zvrstili naslednji zaposleni: Olga Artič, Danica Bauer, Darinka Bastašič, Alenka Ber, Helena Bilušič, Mira Ciglar, Polonca Čebular, Nevenka Čokelc, Albina Jagodič, Amina Križanec, Brigita Kuraj, Urška Ogrizek, Mojca Pažon, Alenka Rižnar, Alenka Šipec, Karmen Šket, Suzana Škorjanec, Marjana Šrimpf, Nataša Štraus, Mojca Verbek, Lidija Verk, kuharica Marina Stojnšek in hišnik Franc Zajko.

*Kolektiv v letu 1999/2000, od leve proti desni:
Albina Jagodič, Marjana Šrimpf, Darinka Bastašič,
Alenka Rižnar, Marina Stojnšek, Danica Bauer*

Leta 2000 so ustanovi dodali nov naziv: Vrtec Kostrivnica – »Studenček«, enota JVVZ Rogaška Slatina – »Izvir«.

Dve leti kasneje so v svoji kroniki zapisali: Vrtec, ki nudi otrokom prijazno in spodbudno okolje, kjer bivajo zadovoljni, srečni ter ustvarjalni otroci in odrasli. Vrtec, ki razvija partnerski odnos in profesionalni pristop k delu.

Na osnovi te vizije se zelo uspešno soočajo z novimi izzivi v skupno zadovoljstvo otrok, staršev in ustvarjalnih delavcev.

*»Preživljamo se s tistim, kar dobimo,
toda življenje ustvarjamo s tistim, kar dajemo.«*

Winston Churchill

Pomen in razvoj kulture

Kulturna dediščina je za oblikovanje naše kulturne in s tem tudi nacionalne identitete izjemnega pomena. Slovenci smo svoj narod in prizadevanja za oblikovanje lastne države gradili tudi na kulturnem ustvarjanju.

Ljubiteljska kultura je neločljivi del slovenske kulture. Čeprav se pri svojem delu ne opira na profesionalnost, ne pomeni, da zapostavlja kakovost in izvirnost. Ljubiteljska kultura ni posel, ampak način življenja, ki prehaja iz generacije v generacijo. Vanj je vloženi obilo znanja, talentov, časa in materialnih sredstev posameznikov, ki na ta način predstavljajo ne le svoje osebne kakovosti, ampak tudi kakovosti okolja, v katerem delujejo. Zato je ljubiteljska kultura deležna podpore zelo širokega kroga ljudi.

O obstoju družb, društev in združenj na Slovenskem pričajo že dokumentarni zapisi iz 14. stoletja. Te omenjajo delovanje cerkvenih bratovščin, ki so nastale v zvezi z opravljanjem verskih obredov. Kasneje so se kot posebna združenja rokodelcev v mestih in trgih razvile cehovske organizacije.

Najstarejša društva, združbe in združenja so obstajala brez državnih zakonskih predpisov. Delovala so na osnovi društvenih norm, ki so bile zbrane v društvenih pravilih. Vlogo državne oblasti pri nastajanju društev so čutili šele tedaj, ko so društva pridobila določen vpliv v družbi in so postala sumljiva absolutističnemu vladarju. Vladar je hotel nadzor nad njihovim delovanjem, zato je uveljavil pravico do potrjevanja društvenih pravil. Do leta 1848 so še znani primeri, da je vladar zavrnil potrditev društvenih pravil.

Z revolucionarnim letom 1848 je prišlo pri ustanavljanju društev do sprememb. Ustavni zakoni so vsebovali člene, ki so urejali pravice do združevanja in odpravo cenzure. S tem je bilo več možnosti za ustanavljanje društev. Še zmeraj so ločevali politična in nepolitična društva. Politična so morala imeti dovoljenje za ustanovitev, nepolitična pa so oblastem predložila le društvena pravila. Nastala so politična, narodna in narodno-obrambna, izobraževalna, umetniška, kulturno-prosvetna, znanstvena, delavska, športna, humanitarna in podporna društva, telovadne organizacije ter druga družabna društva.

Z uvedbo absolutizma leta 1851 in s patentom o društvih so delovanje le-teh zelo omejili. Društva so morala odslej imeti dovoljenje vladarja oziroma notranjega ministra. Po padcu absolutizma in objavi februarskega patenta 1861. leta je prišlo do delne sprostitev in olajšav pri ustanavljanju društev.

V novonastali jugoslovanski državi je bilo ustanavljanje društev sprva povsem prosto. Za ustanovitev društva je zadostovala le prijava o ustanovitvi in predložitev društvenih pravil pristojnemu okrajnemu glavarstvu.

Leta 1919 so z odlokom ministrskega sveta ponovno uvedli omejitve ustanavljanja društev. Poostiril se je nadzor nad njihovim delovanjem, posebno še nad društvenimi prireditvami. Nanje so politične oblasti pošiljale svoje zastopnike, ki so imeli pooblastila za njihov razpust.

Z ustanovitvijo Kraljevine SHS so se morala vsa društva, ki so delovala na slovenskem ozemlju v okviru jugoslovanske države, registrirati pri Deželni vladi za Slovenijo v Ljubljani. V društveni statistiki je bilo leta 1922 zabeleženih 3.317 društev. Njihovo število se je povečalo kljub prepovedi delovanja levičarskih in komunističnih društev.

Ob uvedbi šestojanuarske diktature 1929 so prepovedali vse politične stranke, za obstoj in delovanje društva pa je bilo potrebno posebno dovoljenje velikega župana, ki je kot predstavnik politične oblasti presojal o tem, ali je društvo politično ali ne. Razpustili so številna društva.

Zakon o društvih, shodih in posvetih iz 1931 je dal novo osnovo za obnavljanje društev. Še zmeraj pa so prepovedali ustanavljati društva, ki naj bi nasprotovala državnim in družbenim ureditvam in javni morali ter telesno vzgojna društva, osnovana na narodnostni in pokrajinski podlagi. Delovanje je bilo omejeno in nadzorovano.

Okupacija 1941 je mejnik za večino obstoječih slovenskih društev. Nemški okupator je razpustil vsa slovenska društva; na Štajerskem so izdali odredbo o razpustu že 16. 4. 1941. Velika večina društev je prenehala delovati, zlasti še, ko je Osvobodilna fronta razglasila kulturni molk.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Italijanski in nemški okupatorji so ustanavljali svoja društva in vanje poskušali pritegniti slovensko prebivalstvo. Ustanavljali so mladinska, študentska, ženska fašistična in nacistična ter druga militaristično usmerjena društva, zlasti v večjih krajih in na šolah ter na območjih, kjer je bilo priseljenih več italijanskih in nemških državljanov.

Društva v času narodno-osvobodilne borbe niso razvijala primarne društvene dejavnosti, temveč so se zlila v frontno gibanje NOB, da bi lahko organizirala pomoč prebivalstvu, otrokom padlih borcev in žrtvam fašističnega terorja.

Po letu 1990 je bilo v samostojni Sloveniji ustanovljenih ogromno društev, vsako leto pa se jim pridružijo nova. Leta 2011 je bilo registriranih 4.900 društev in skupin, ki štejejo skoraj 100.000 članov. Z njihovo pomočjo se razvija bogato društveno življenje. Delovanje ljubiteljske kulture spremlja Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Oris kulturnega življenja pod Bočem

Pisnih virov, ki bi pričali o kulturi v Kostrivnici pred prvo svetovno vojno žal ni. Na osnovi ohranjenih številnih ljudskih običajev, šeg in navad pa lahko sklepamo, da so naši predniki znali poskrbeti tudi za duhovno rast, da je bilo dogajanje na kulturno-družabnem področju pestro in zanimivo.

Kljub težki gospodarski situaciji je bilo kulturno življenje zelo dobro razvito med obema vojnoma, zlasti od leta 1926 do 1937. Aktivno je bilo bralno društvo, z velikim številom leposlovnih, strokovnih in nabožnih knjig. Društvo je vodil župnik Janko Slavič. Žal so Nemci kmalu po prihodu vse knjige sežgali.

Pri bralnem društvu je obstajal dramski krožek, ki se je loteval tudi težjih dramskih del. Iz šolske kronike je razvidno, da je bila leta 1930 v Kostrivnici uprizorjena dramska igra. Leta 1933 je gledališka skupina delovala pod okriljem domačega Prostovoljnega gasilskega društva. V tem letu so na oder postavili kar dve obsežni dramski deli. Tako sta istočasno delovali dve dramski skupini, kostrivniški fantje in dekleta pa so sodelovali kar v obeh.

V letih, ko je bilo to dovoljeno, je pod župnikovim vodstvom deloval v Kostrivnici sorazmerno močan orlovski oziroma pozneje fantovski odsek. Sokola ni bilo, ker ga nihče ni ustanovil.

Pozimi leta 1932 je tukajšnja fantovska Marijina družba ustanovila svojo godbo na pihala, ki jo je sprva vodil domači župnik, nato pa mojster iz Studenic. Godba je uspešno igrala v domačih krajih in drugod.

Moški pevski zbor, ki ga je pri kmetijsko nadaljevalni šoli ustanovil in vsa leta obstoja (1933–1941) vodil nadučitelj Kovačič, je imel 30 članov. Prepevali so na številnih kostrivniških prireditvah, predvsem narodne pesmi, lotevali pa so se tudi težjih del.

Fantovski pevski zbor po zaključni slovesnosti kmetijsko nadaljevalne šole

Spredaj sedijo: Anton Pepevnik, Štefan Strniša, Jožko Hrup, Oton Kovačič, Milan Junež, Janez But, Franc But;

2. vrsta: Simon But, Franc But, Franc Došler, Janez Ogrizek, Valentin Strašek, Franc Pirš, Franc Kokol, Miha Strašek, Jožef Strniša, Anton But;

3. vmesna vrsta: Alojz Zorin, Franc Strašek, Anton Brglez, Alojz Hernaus, Franc Tadina, Franc Ogrinc, Ludvik Tepež;

zadnja vrsta: Vinko Strniša, Alojz But, Simon Hrup, Oskar Matzele, Vinko Vodušek in Anton Strniša.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Vsa kulturna dejavnost je v Kostrivnici zadnja leta pred 2. svetovno vojno zamrla. Fantje so pogosto, dva do trikrat letno, hodili na orožne vaje ali pa bili vpoklicani za nedoločen čas. Ko je Nemčija marca 1938 priključila Avstrijo, 1. septembra 1939 napadla Poljsko in pregazila še Francijo, je hladna senca vojne legla tudi na naše kraje. Ljudje, ki so še pomnili grozote 1. svetovne vojne, so bili preplašeni. Bali so se, da bi vojna vihra prišla tudi med nje.

Takrat sta nadučitelj Kovačič in župnik Slavič močno sodelovala pri osveščanju ljudi in imata največ zaslug, da v teh krajih med vojno ni bilo veliko domačih izdajalcev.

Po končani vojni je na področju kulturnega delovanja sledilo dvoletno zatišje. Krajevni ljudsko-prosvetni svet je bil ustanovljen leta 1947. Delovati je začela Ljudska knjižnica, Dramski odsek KLPS je nastopil z igro Volkodlaki, ki jo je režiral učitelj Ivan Krajcar.

6. 5. 1950 je bila otvoritev prenovljene zgradbe, ki stoji v centru Kostrivnice med gasilskim domom in kapelo. Ljudje so s prostovoljnim delom v tej stavbi dogradili dvorano z odrom. Na otvoritvi je bila uprizorjena igra F. S. Finžgarja Razvalina življenja, v juliju pa so dijaki v okviru ljudsko-prosvetnega sveta zaigrali komedijo Skopuh.

Kulturni poustvarjalci po letu 1970

Glasbeno-plesna dejavnost

Vidnejšo vlogo na glasbenem področju ima prizadevni kostrivniški organist in zborovodja **Lojze Kampuš**. Poleg dolgoletnega orgljanja v domači župniji je bil dejaven tudi štiri leta v Zibiki in dvajset let v Rogaški Slatini. V tem času je pripravil zборе za deset novih maš.

Moški pevski zbor je začel z delovanjem leta 1977, ko je imel že prvi samostojni koncert. Tudi v naslednjih letih so bili člani zbora izredno aktivni. Na podstrešju gasilskega doma so si sami uredili pevsko sobo, nabavili pianino, nastopali na številnih kulturnih prireditvah v KS Kostrivnica, se udeleževali občinskih in regijskih revij, gostovali po drugih krajih ter redno prirejali samostojne koncerte.

Kostrivniški moški pevski zbor na občinski reviji v Zibiki

Pevci, ki so sodelovali v moškem zboru, so omenjeni v poglavju Jubilejne značke. Krajši čas pa so v tem zboru peli še: Marko Gajšek, Peter Gajšek, Metod Jakop, Franc Kampuš, Branko Lesjak, Stanko Pevec, Patrick Pirš, Marjan Plevčak, Franc Polajžer in Simon Sovinc.

Uspešno delo na področju zborovske dejavnosti potrjujejo številna prejeta priznanja Krajevne skupnosti Kostrivnica, Socialistične zveze delovnega ljudstva, Zveze rezervnih vojaških starešin Šmarje pri Jelšah, srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije in kar šest priznanj Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij Šmarje pri Jelšah.

Zbor je neprekinjeno deloval do leta 1995. Uspešno ga je vodil Lojze Kampuš, zadnji dve leti pa Andrej Kelemina iz Podčetrтка.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Leta 1996 je na kostrivniškem krajevnem prazniku nastopil mešani pevski zbor, v katerem so bili člani **Cerkvenega pevskega zbora**. Tudi pevke in pevci tega zbora, ki jih vsa leta vodi glasbi predan Lojze Kampuš, za svoje požrtvovalno delo zaslužijo vso pohvalo, saj s petjem bogatijo maše in razne druge cerkvene slovesnosti.

Cerkveni pevski zbor iz Kostrivnice v domači cerkvi

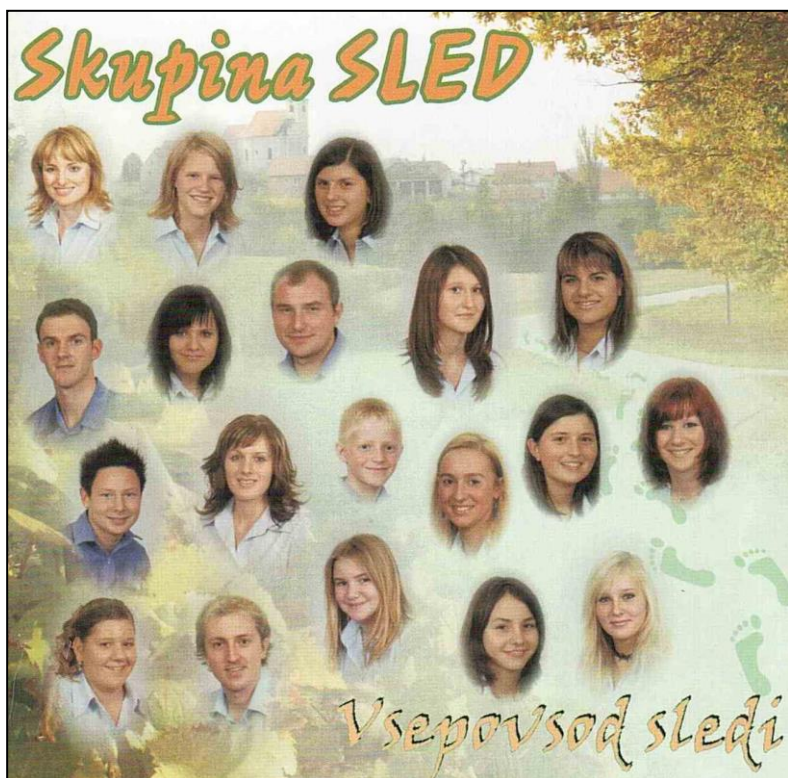

in na reviji cerkvenih pevskih zborov 2005 v cerkvi Sv. Florijana

Skupina Sled je bila ustanovljena 2. 3. 2001. Tedaj so se na predlog župnijskega pastoralnega sveta zbrali mladi pevci in instrumentalisti. S svojim delovanjem so zapustili veliko opaznih sledi. Poleg petja pri mašah v Kostrivnici se redno udeležujejo pevskih revij in drugih nastopov, organizirali so samostojne koncerte Lučke v srcih si prižgimo, Zate, mati, zveni naj moj glas, Puščamo sledi in Ritem mladosti. Sodelovali so z uveljavljenimi glasbeniki New Swing Quarteta in ansambla Štajerskih sedem. Delovanje skupine v občini Rogaška Slatina ni ostalo neopaženo, saj je za svoje aktivno delovanje leta 2006 prejela občinsko priznanje.

Med pomemben uspeh, ki so ga zabeležili v letu 2007, štejejo nastop na največji dobrodelni prireditvi v Sloveniji, ki jo je spremljalo okoli 300.000 TV gledalcev in radijskih poslušalcev. Na Klicu dobrote so se predstavili z lastno pesmijo Srca odprite, dobri ljudje.

Ob petletnem delovanju so izdali zgoščenko Vsepovsod sledi, ob deseti obletnici pa še drugo zgoščenko Moč daješ mi. Na obeh zgoščenkah je 23 avtorskih skladb.

Pevci, ki so prejeli Gallusove značke, so našeti na strani 129. Nekaj časa so sodelovali tudi: David Černogoj, Jožica Černogoj, Lucija Erjavec, Tomaž Fajs, Tadej Ivačič, Maja Jagodič, Marko Jagodič, Pia Jagodič, Andreja Jančič, Nina Jančič, Matic Javornik, Andreja Majer, Nika Kampuš, Teja Kampuš, Patrick Pirš, Kaja Plevnik, Mirko Smole, Robi Šket, Barbara Strniša, Uroš Zagožen, Peter Zorin, Simon Zorin.

Po izidu druge zgoščenke je skupino zapustilo nekaj starejših pevcev, okrepila pa se je z drugimi. Nove sledi po letu 2011 puščajo: Andreja in Jana But, Lana in Špela Dragovan, Jasna, Manca in Tilen Druškovič, Ana in Bernard Ivič, Jernej in Matic Koradžija, Laura Krajnc, Domen Medved, Sebastjan in Tina Murko, Nadja Oblak, Malika Pavič, Elina in Nejka Pažon, Nina in Teja Pirš, Lara Tadina, Tomaž Zorin.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Člani skupine so slovensko pesem ponesli tudi na Češko, saj so koncertirali v Pragi na povabilo slovenskega veleposlanika na Češkem, mag. Franca Buta. Gostovanje v tujini je organiziral Svet KS Kostrivnica, z njimi so bili župan občine Rogaška Slatina, nekateri člani občinskega sveta, člani Sveta KS in Turističnega društva Kostrivnica.

Skupina Sled pred češkim veleposlaništvom

Nastopi in druge aktivnosti so še kako pomembni za dvig samozavesti in oblikovanje mladih osebnosti. Če k temu prištejemo koncertne, humanitarne in druge nastope, ki so jih pevci pripravili, lahko upravičeno trdimo, da skupina Sled dobro opravlja svoje poslanstvo.

Mlade pevke in pevce je deset let usmerjal Martin Druškovič, njegovo delo pa nadaljuje Jasna Druškovič.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

V Kostrivnici se ob veselih in žalostnih dogodkih večkrat razlega tudi pesem. Predvsem starejši prebivalci jo negujejo s posebno ljubeznijo. Zato je bilo nekako samoumevno, da so se leta 1987 **Ljudski pevci** zbrali pod okriljem Društva upokojencev Kostrivnica. Več let jih je prizadevno vodila Vida But. Popestrili so kulturno življenje v kraju, udeleževali so se tudi srečanj s tovrstnim glasbenim izročilom.

Kostrivniški ljudski pevci so običaje predstavili tudi v sodelovanju z domačo folklorno skupino.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Pred petimi leti se je zbrala skupina, ki si je nadela ime **Vaški pevci in godci**. Igrajo na diatonično harmoniko in na doma narejene, prirejene instrumente. Prepevajo ob raznih priložnostih, občnih zborih, najrajši naredijo presenečenje za rojstni dan ali god, obujajo stare običaje, sodelovali so tudi na Fonoteki TV Maribor. Skupino Vaški pevci in godci sestavljajo: vodja Metod Jakop, Jelka Jakop, Jože Polajžer, Katarina in Ivan Tadina ter Marjan Tadina. Včasih jim s petjem priskočijo na pomoč še Katarina Dragovan, Rezka Koradžija, Danica Tadina in Jože Tadina.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Na pobudo članic krajevnega odbora Rdečega križa je leta 1987 začela delovati domača **Folklorna skupina**, ki je obujala ljudske običaje in plesе ter popestrila različne prireditve. Sprva jo je vodila Vida But, nato Martin Druškovič, zadnje leto pa Marko Jagodič.

Kostrivniški folklorniki so navedeni med dobitniki Maroltovih značk v poglavju Jubilejne značke. Poleg naštetih so v skupini sodelovali še: Milko But, Andrej Cvahte, Jože Erjavec, Marko Jagodič, Milena Jagodič, Miran Jagodič, Bojan Jakopina, Zinka Javornik, Jože Koradžija, Milan Koradžija, Simona Kučiš, Vida Lorgar, Angela Majer, Srečko Majer, Saša Majer, Vinko Majer, Sandi Osek, Ivan Smole, Albert Šket, Anton Tadina, Danica Tadina, Erika Tadina, Greta Tadina, Jože Tadina, Katarina Tadina, Marjan Tadina, Stanislav Tadina.

Delovanje kostrivniške folklorne skupine je po 19. letih usahnilo.

Gledališka dejavnost

V letu 1970 je bila ustanovljena **Dramska skupina Kastrum**. Pobudnica za ustanovitev in predsednica skupine je bila Marija Čakš. Prva režijska dela so zaupali Vidi But, pomagal ji je Jože Strniša, ki je kasneje prevzel vlogo režiserja. Skupina Kastrum je nastopala doma, v Rogatcu, Ločah in Poljčanah. Uprizorila je več skečev ter večdejanke Vrnitev, Trije vaški svetniki in Razvalina življenja. V igralskih vlogah so se preizkusili Adolf Antolič, Andrej But, Marta But, Marija Čakš, Franc Gajšek, Jože Grobin, Milena Klevže, Anica Ogrizek, Rozika Ogrizek, Vlado Ogrizek, Jože Šket in Franc Tadina.

Dramska skupina Kastrum v Razvalini življenja

Skupina Kastrum je prenehala z delovanjem leta 1980.

V šolski kroniki zasledimo še podatek, da so leta 1971 učitelji sodelovali pri režiranju igre Vdova Rošlinka, 1974. so mladinci v dvorani prenovljenega kulturnega doma uprizorili igro Hobson v škripcih pod mentorstvom Vide But in Karla Lipnika, 1978. leta pa je dramska skupina pod vodstvom učiteljic Marije Šket, Stevanke Pušnik in Vide But ter ob uvajanju mladega režiserja Jožeta Strniše iz Drevenika uprizorila igro Kje je meja.

Domača dramska skupina je znova intenzivneje začela delovati leta 1988. Takrat sta, na predlog mladincev, njeno vodenje prevzela Vida But in Martin Druškovič. V vsaki sezoni je skupina pripravila po eno celovečerno predstavo, včasih celo po dve.

V teh letih se je v njej zvrstilo več kot 70 amaterskih igralcev, šepetalcev in tehničnih mojstrov: Marija Bah, Andrej But, Daša But, Vida But, Bernardka Černogoj, Jožica Černogoj, Marjanca Černogoj, Natalija Černogoj, Katarina Dragovan, Mateja Drovenik, Jasna Druškovič, Martin Druškovič, Tilen Druškovič, Franc Firer, Sergeja Firer, Jože Gajšek, Marija Gajšek, Marko Gajšek, Metka Gajšek, Peter Gajšek, Janez Gobec, Simon Gobec, Anita Grosek, Sandi Ivekovič, Marko Jagodič, Miran Jagodič, Jelka Jakop, Jernej Jakop, Metod Jakop, Metoda Jakop, Primož Jakop, Bojan Jakopina, Barbara Javornik, Frenk Javornik, Matic Javornik, Karmen Jesenko, Marko Kampuš, Franc Kitak, Alojz Kokol, Jože Koradžija, Majda Kramberger, Simona Kučiš, Stojan Lešer, Saša Majer, Vinko Majer, Anita Novak, Jožica Nuč, Ernest Oblak, Metka Ogrinc, Mojca Pepevnik, Marjan Perkovič, Slavo Pirš, Terezija Pirš, Karolina Plavčak, Martina Plevčak, Mojca Sever, Marjana Smole, Žan Šket, Boštjan Škorja, Tatjana Škorja, Vinko Škorjanc, Milan Šprajc, Damjana Tadina, Andrej Tadina, Ivan Tadina, Katarina Tadina, Marjeta Tadina, Vesna Tadina, Alenka Vodusek, Branko Volovšek, Peter Volovšek, Marta Weilguni, Simona Zajko in Nives Žirovnik.

Kot instrumentalisti so v igrah s petjem sodelovali Ksenija Božak, Nastja Božak, Helena Letnar, Lili Mikolič, Valerija Mikolič, za kostumsko podobo so občasno skrbele Terezija Junež, Marica Ban in Urška Jagodič, za frizure pa Vida Lorgar.

Kostrivniškim gledališčnikom tudi po 24. letih delovanja volja ne pojenja. Število aktivnih članov je v posameznih sezonah odvisno od zasedbe vlog.

Realizacija gledaliških predstav

SEZONA	NASLOV PREDSTAVE	ŠT.
1988/89	ZALJUBLJENI MIHEC, PETJE, SKEČI ...	3
1989/90	Julij Horst: NEBESA NA ZEMLJI	2
1990/91	Julij Horst: NEBESA NA ZEMLJI	2
1991/92	Marcel Franck: SREČA NA UPANJE	3
1992/93	Marjan Marinc: POROČIL SE BOM S SVOJO ŽENO	3
	Štefka Ogrizek: ZLATA POROKA	1
1993/94	Noel Coward: KOMEDIJA LJUBEZNI	3
	Štefka Ogrizek, Vida But, Martin Druškovič: VASOVANJE	2
1994/95	Ladislav Novak: DOBRODOŠLA, MISS AGATA	3
	Štefka Ogrizek, Vida But, Martin Druškovič: PRIŠEL BO SVET' MARTIN	2
1995/96	Cvetko Golar: DVE NEVESTI	5
1996/97	Fran Lipih: GLAVNI DOBITEK	3
1997/98	Rudolf Dobovišek: RADIKALNA KURA	4
1998/99	Martin Druškovič: ZA DOBRO VOLJO	2
1999/ 2000	Neznani avtor: MOŽA JE ZATAJILA ali SOVRAŽNICA MOŽ	3
2000/01	Marjan Marinc: KOMEDIJA O KOMEDIJI	3
2001/02	Tone Partljič: POLITIKA, BOLEZEN MOJA	3
2002/03	Martin Druškovič: BOČ ODSIRA TANČICO SKRIVNOSTI	5
2003/04	Martin Druškovič: O LEMBERŽANIH	2
2004/05	Evald Flisar: STRIC IZ AMERIKE	2
2005/06	Evald Flisar: STRIC IZ AMERIKE	2
2006/07	Tone Partljič: GOSPA POSLANČEVA	2
2007/08	Tone Partljič: ČAJ ZA DVE	2
2008/09	Vinko Möderndorfer: PODNAJEMNIK	2
2009/10	Tone Partljič: PARTNERSKA POROKA	2
2010/11	Tone Partljič: PARTNERSKA POROKA	2
2011/12	Marjan Marinc: POROČIL SE BOM S SVOJO ŽENO	2

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Julij Horst: NEBESA NA ZEMLJI

Štefka Ogrizek, Vida But, Martin Druškovič: PRIŠEL BO SVET' MARTIN

Ladislav Novak: DOBRODOŠLA, MISS AGATA

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Cvetko Golar: DVE NEVESTI

Fran Lipih: GLAVNI DOBITEK

Rudolf Dobovišek: RADIKALNA KURA

Martin Druškovič: ZA DOBRO VOLJO

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Neznani avtor: MOŽA JE ZATAJILA ali SOVRAŽNICA MOŽ

Marjan Marinc: KOMEDIJA O KOMEDIJI

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Tone Partljič: POLITIKA, BOLEZEN MOJA

Martin Druškovič: BOČ ODSIRA TANČICO SKRIVNOSTI

Evald Flisar: STRIC IZ AMERIKE

Tone Partljič: GOSPA POSLANČEVA

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

Tone Partljič: ČAJ ZA DVE

Vinko Möderndorfer: PODNAJEMNIK

Tone Partljič: PARTNERSKA POROKA

Marjan Marinc: POROČIL SE BOM S SVOJO ŽENO

Kostremčani so nas spet nasmejali

Pred kratkim, natančneje 23. februarja, se je, kot smo že navajeni v tem času, v Kostrivnici zgodila premiera prireditve "Za dobro voljo". Tokrat smo si za spremembo namesto celostne predstave, ogledli enajst dobro odigranih skečev, ki so se navezovali na razne resnične priode...

Kostrivničani navdušili

Minuli petek so člani dramske skupine Kulturno-prosvetnega društva iz Kostrivnice prijetno navdušili publiko v nabitom polni dvorani kulturnega centra (dodati so morali celo dodatne sedenje), kjer so v tretje ponovili, v tem predvoilnem času priredili komedijo Toneta Partličiča: Politika, bolezen moja, odlično merno komedijo Vida But in Martin Druškovič. Odlično ki sta jo režirala Vida But in Martin Druškovič, Jozica Nuč, ki sta jo režirala Franc Kitak, Marko Gajšek, Matej, Nives Zirovnik, Marko Gajšek, Marjanca Černogoj, Alen...

Petnajst let Kulturno-prosvetnega društva Kostrivnica

Oživele bočke legende

Vas zanima, zakaj se je na Formilah pogreznila cela vas? Zakaj v Studenicah izvira topla voda? Kako so v Dreveniku jedli konjsko meso? Kako so živele vile in čarovnice iz Balunječe? Skratka, kaj skriva ocaj Boč?

Piše: Jože Strniša

Odgovore na vprašanja so v besedi in petju predstavili člani Kulturno-prosvetnega društva (KPD) Kostrivnica. S to predstavo so v soboto in nedeljo proslavili petnajst let aktivnega dela. Scenarij in režija sta delo neumornega Martina Druškoviča, sodni...

Marija Bah kot babica v družbi odličnih Žana Šketa in Jasne Druškovič, ki sta potovala med bočkimi legendami in bajkami.

Nasmejali s Partnersko poroko

Dramska skupina iz Kostrivnice deluje že 22 let. Doslej so uprizorili 23 celovečernih predstav, ki so doživele 66 ponovitev. Pred dnevi so v Kulturnem centru Rogaska Slatina nasmejali gledalce s Partličičevo komedijo Partnerska poroka. Komedijo je režiral Martin Druškovič, vloge pa so odigrali: Marta Weigluni, Jasna Druškovič, Majda Kramber...

Delo kostrivniških gledališčnikov medijem ni ostalo skrito

Z delovanjem domače gledališke skupine je vsekakor povezana tudi domačinka Štefka Ogrizek. Napisala je več krajših in daljših dramskih tekstov, ki so jih uprizorili kostrivniški gledališčniki.

Kot čistilka je bila več let zaposlena v šoli. Takrat je napisala pesem, ki jo je uglasbila učiteljica Vida But, otroci pa so jo radi prepevali.

Moja vas Kostrivnica

Lepa je moja vasica domača,
v okrilju zelenega Boča leži.
Lepa je v zimi, še lepša v zelenju,
ko nam pomlad jo vso okraši.

Samo poglejte te gričke prijazne,
obilo lepote v naročju drže.
Vinska jih trta krasi rodovitna,
zeleni gozdovi domače šume.

Vsakdo, ki pride, jo občuduje,
našo vasico – še taka je kje?
Ponosni smo nate, saj delček si lepe,
saj delček si lepe slovenske zemlje!

Ljubim te, moja vasica domača!
Za mene na svetu najljubša si ti!
Najlepša so leta tukaj mi tekla,
v tvoji prekrasni okolici.

G D G

Le - pa je mo - ja va - si - ca do - ma - ča, vok - ri - lju ze -

D G C

le - ne - ga Bo - ča le - ži. Le - pa je vzi - mi, še le - pša - vze -

G D G

le - nju, ko nam pom - lad jo vso o - kra - si.

Plodovi skupnega dela

Kostrivničani se lahko pohvalijo z dobrim medsebojnim sodelovanjem. V pevsko-igralskih predstavah Zlata poroka, Vasovanje, Prišel bo svet' Martin, Radikalna kura, Za dobro voljo, Boč odstira tančico skrivnosti, O Lemberžanih so strnili moči domači gledališčniki, folklorniki in ljudski pevci.

- **Čarobnost živih jaslic v pesmi**

Žive jaslice so skupni projekt, ki je v letu 2011 nastal z uspešnim sodelovanjem Sveta KS Kostrivnica ter domačega turističnega, kulturno-prosvetnega in gasilskega društva.

Nosilec programa je bila Skupina Sled, sodelovalo je še nekaj drugih pevcev in igralcev. Žive jaslice pri Kraljevem vrelcu v Spodnji Kostrivnici se od ostalih slovenskih razlikujejo v tem, da je božična svetopisemska zgodba predstavljena samo v pesmi.

Scenarij in režija sta delo Jasne in Martina Druškoviča.

Kostrivniška kultura v objemu preteklosti

- **Festival Odmev z Boča**

Da bi seznanili javnost s talenti iz okoliških krajev, je izvršni odbor KPD Kostrivnica ob slovenskem kulturnem prazniku šestnajst let organiziral različne glasbene prireditve. Na njih se je predstavila široka paleta izvajalcev z raznovrstnimi glasbenimi žanri. Zvrstila so se že uveljavljena glasbena imena in tudi posamezniki, dueti ter skupine, ki so se šele začeli vzpenjati po glasbenih stopnicah. Za nekatere je Odmev z Boča pomenil odskočno desko za kasnejše uveljavljanje na glasbenem področju. Mnogi, ki danes uspešno plujejo v glasbenih vodah, so svojo kariero začeli ravno v Kostrivnici.

Kvaliteta prireditev je iz leta v leto naraščala. 11. Odmev z Boča je prerasel v festival slovenske narodno-zabavne glasbe. Naslednji festivali so bili namenjeni mladim, perspektivnim in kvalitetnim ansamblom. Najuspešnejši ansambli in avtorji so se potegovali za bronasto, srebrno in zlato velikonočnico z denarnimi nagradami.

Zmago na 15. Odmevu z Boča je slavil ansambel Donačka

Zadnji, 16. Odmev z Boča, je bil izveden 7. 2. 2010. Za naslednji festival se ni prijavilo dovolj kvalitetnih ansamblov.

Jubilejne značke

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti za večletno udejstvovanje na področju ljubiteljske kulture podeljuje jubilejne značke. Glede na trajanje delovanja v gledališki, glasbeni ali plesni dejavnosti se ločijo različni nivoji prejemanja značk. Delovanje na gledališkem področju se nagradi z Linhartovo značko, na glasbenem z Gallusovo, na folklornem pa z Maroltovo značko. Po pravilniku iz leta 2011 se lahko za vsako od teh zvrsti podeli bronasta za več kot 5 let, srebrna za več kot 10 let in zlata značka za več kot 15 let dela.

Nekateri člani Kulturno-prosvetnega društva Kostrivnica so jubilejne značke pridobili še po pravilniku, ki je veljal do leta 2011: Linhartove značke za 10, 20 in 30 let, Gallusove značke za 5, 15 in 25 let ter Maroltove značke za 5, 10 in 15 let udejstvovanja.

- **Glasba**

Na glasbenem področju se podeljuje Gallusova značka.

Bronasto značko so prejeli:

MOŠKI PEVSKI ZBOR: Peter Čobec, Franc Erjavec, Jože Erjavec, Franc Fajs, Stanislav Ivekovič, Metod Jakop, Alojz Kampuš, Alojz Kokol, Albin Ogrinc, Martin Ogrinc, Tone Plevčak, Jože Polajžer, Miha Polajžer, Milan Polajžer, Ivan Smole, Franc Strašek, Maksimiljan Strašek, Miha Strašek, Andrej Tadina, Franc Tadina, Ivan Tadina, Jože Tadina, Marjan Tadina, Stanislav Tadina, Viktor Vratarič, Franc Zajko.
SKUPINA SLED: Klavdija Antolinc, Ksenija Božak, Nastja Božak, Damjana But, Daša But, Jana But, Natalija Černogoj, Jasna Druškovič, Tilen Druškovič, Mihaela Ivekovič, Karmen Jesenko, Jože Koražija, Laura Krajnc, Nina Krivanik, Nina Mesiček, Martina Plevčak, Žan Šket.

Dobitniki **srebrne Gallusove značke**:

MOŠKI PEVSKI ZBOR in CERKVENI PEVSKI ZBOR: Peter Čobec, Franc Erjavec, Jože Erjavec, Franc Fajs, Marta Ivekovič, Stanislav Ivekovič, Alojz Kampuš, Alojz Kokol, Albin Ogrinc, Tone Plevčak, Jože Polajžer, Franc Strašek, Miha Strašek, Franc Tadina, Ivan Tadina, Jože Tadina, Marjan Tadina, Stanislav Tadina.

SKUPINA SLED: Martin Druškovič, Jernej Jakop.

Prejemniki **zlate Gallusove značke:**

MOŠKI PEVSKI ZBOR in CERKVENI PEVSKI ZBOR: Marija Bah, Jožica Cvetko, Peter Čobec, Franc Erjavec, Jože Erjavec, Franc Fajs, Marija Gajšek, Stanislav Ivekovič, Jelka Jakop, Metod Jakop, Alojz Kampuš, Marija Kampuš, Alojz Kokol, Ivan Murko, Milka Murko, Albin Ogrinc, Tone Plevčak, Jože Polajžer, Miha Strašek, Vinko Strašek, Branko Tadina, Danica Tadina, Franc Tadina, Ivan Tadina, Jože Tadina, Katarina Tadina, Marjan Tadina, Stanislav Tadina, Zofka Zajko.

• **Folklor**

Maroltova značka zajema področje ljubiteljske folklore.

Dobitniki **bronaste Maroltove značke:** Marija Bah, Vida But, Metka Cvahte, Jožica Černogoj, Marjanca Černogoj, Katarina Dragovan, Martin Druškovič, Marija Gajšek, Marko Gajšek, Peter Gajšek, Anita Grosek, Jernej Jakop, Primož Jakop, Frenk Javornik, Marko Kampuš, Franc Kitak, Lili Mikolič, Valerija Mikolič, Damjana Oblak, Ernest Oblak, Karolina Plavčak, Mojca Sever, Nives Žirovnik;

srebrne: Marija Bah, Vida But, Martin Druškovič, Damjana Oblak, Ernest Oblak;

zlate: Marija Bah, Vida But, Martin Druškovič.

• **Gledališče**

Linhartova značka je namenjena ustvarjalcem in poustvarjalcem na gledališkem in lutkovnem področju ljubiteljske kulture.

Prejemniki **bronaste Linhartove značke:** Marija Bah, Vida But, Martin Druškovič, Jasna Druškovič, Franc Firer, Vida Lorgar, Damjana Oblak, Marjan Perkovič, Katarina Tadina;

srebrne: Marija Bah, Vida But, Martin Druškovič, Majda Kramberger, Peter Volovšek;

zlate: Marija Bah, Vida But, Katarina Dragovan, Martin Druškovič, Jože Gajšek, Marko Gajšek, Marija Gajšek, Janez Gobec, Frenk Javornik, Marko Kampuš, Franc Kitak, Ernest Oblak, Tatjana Škorja, Marta Weilguni.

Prihodnost

Čeprav današnji dokaj pesimistični časi, ko se soočamo s svetovno gospodarsko krizo in izgubo delovnih mest, kulturi niso najbolj naklonjeni, zmanjšane delovanje na tem področju ni čutiti. Res je, da obiski kulturnih dogodkov niso tako množični kot nekoč. Marljivi kostrivniški kulturni ustvarjalci se kljub temu lahko ponašajo z dobro obiskanimi prireditvami. Njihovo ustvarjanje je opaženo tudi drugod. Nekaj gledaliških predstav je bilo predvajanih na lokalnih TV postajah.

Občina Rogaška Slatina je podelila priznanje Kulturno - prosvetnemu društvu, Skupini Sled in Martinu Druškoviču. Slednji je prejel tudi priznanje KS Kostrivnica, za vodenje Skupine Sled pa še priznanje celjske škofije. S priznanjem za prizadevnost je KS Kostrivnica in Socialistična zveza delovnega ljudstva nagradila Vido But. Zborovodja in organist Lojze Kampuš je poleg priznanja kostrivniške Krajevne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij Šmarje pri Jelšah prejel tudi priznanje celjskega škofa Stanislava Lipovška za dolgoletno vestno in požrtvovalno opravljanje službe organista. Številna priznanja, omenjena v poglavju Glasbeno-plesna dejavnost, si je prislužil tudi domači moški pevski zbor. Jubilejne Linhartove, Maroltove in Gallusove značke Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti je po letu 1987 prejelo kar 151 gledališnikov, pevcev ali folklornikov.

S kvalitetnim dolgoletnim delom so si kostrivniški kulturni ustvarjalci pridobili širok krog zvestih obiskovalcev, ki z udeležbo na prireditvah pokažejo, da cenijo njihova prizadevanja.

Nazadnje si lahko zaželimo le še to, da marljivim oblikovalcem družabnega življenja volja in energija tudi v bodoče ne bi usahnila. Naj z oblikovanjem osebnosti in vcepljanjem pozitivnih vrednot mladim generacijam pomagajo začutiti njihovo pomembnost. Naj jim udejstvovanje v ljubiteljski kulturi pomaga priti do spoznanja, da so uresničevalci svojih sanj in snovalci svoje realnosti.

Naj se še naprej dotikajo mnogih src in puščajo trajno zapuščino na pisanih livadah življenja, na sončni strani Boča ...

Kazalo

Kostrivniško šolstvo skozi čas

Sprehod skozi daljno preteklost	8
Prvi evidentirani začetki	10
Dokumentirani zapisi.....	11
Med 1. svetovno vojno in po njej	17
Kmetijsko nadaljevalna šola.....	28
Temne sence 2. svetovne vojne.....	32
Zasijala je svoboda.....	34
Pritekla je voda in zasvetila elektrika.....	39
Sanje o novi šoli postanejo resničnost	48
Spremembe.....	54
Razširitev šole	59
Vidnejši uspehi	61
Zapisani v srcu kostrivniške šole	76
Cvetovi sedanjosti skrivajo semena prihodnosti	81
Skrb za predšolsko vzgojo	82

Kostrivniška kultura v ovjemu preteklosti

Pomen in razvoj kulture	88
Oris kulturnega življenja pod Bočem.....	91
Kulturni poustvarjalci po letu 1970	94
Plodovi skupnega dela.....	123
Jubilejne značke	126
Prihodnost	128

